

Ivančica

List Osnovne škole Ivanovec • 25. siječnja 2010. • broj 12.

Tema broja

4

Intervju

10

Dječji forum

22

Obalne lastavice

26

Ivančica

List Osnovne škole Ivanovec

Adresa:

OŠ Ivanovec
Bana Jelačića bb
40 000 Čakovec
Os-ivanovec@ck.htnet.hr
Tel/fax: 040/337 – 221

Za izdavača:

Ksenija Korent, v.d. ravnateljica

Glavna urednica:

Tanja Radiković, dipl.bibl.

Lektorica:

Nataša Kralj, prof.

Uredništvo:

Mala novinarska grupa "Tigrići"
Ana Baša, 7.b
Antonija Jančec, 7.b
Lucija Taradi, 7.a
Anamarija Dolenčić, 8.a
Iva Tkalčec, 7.a
Nikol Novak, 6.r
Dora Lolić, 7.a
Lucija Šimunić, 8.a
Marija Fučec, 6.r

Grafička oprema:

Boris Topolnjak

Fotografije:

Vera Fučko - Trstoglavec
Radovan Petković
Benjamin Hamer, 7.a
Arhiva škole

Tisk:

LETIS d.o.o. Pretetinec

Naslovnica:

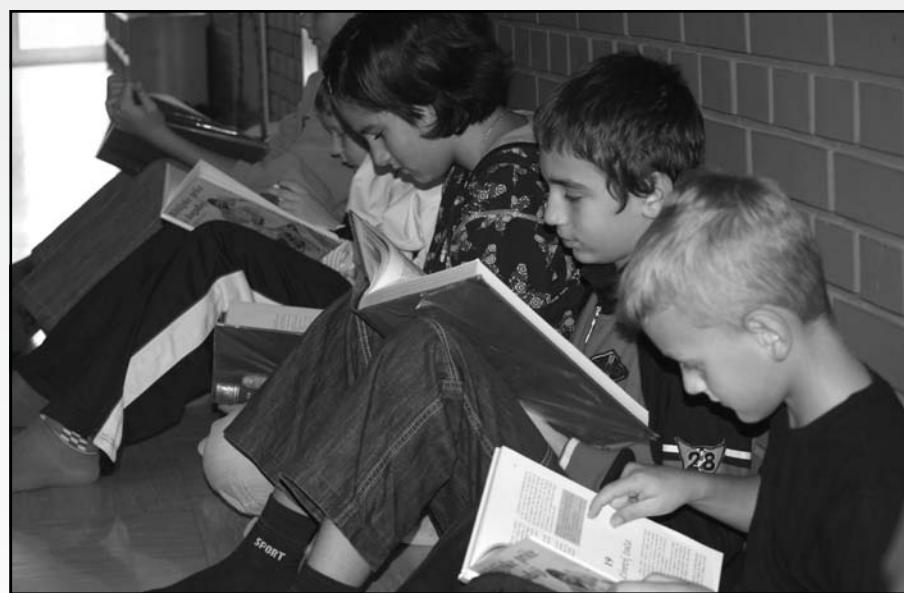
Milivoj Kuhar: Fotoradionica

Radost na sportskim terenima

Sadržaj

Tema broja: Pozoj pod gradom spi.....	str. 4
Naši uspjesi	str. 8
Intervju: Čovjek iza sebe ostavlja trag	str. 10
Školske viesti	str. 12
Likovno-literarni podlistak	str. 16
Osvrt: Iz novinarske u filmsku priču	str. 20
Komentar bez komentara	str. 21
Učimo o dječjim pravima i obvezama.....	str. 22
Intervju: Djeca su meni odlična škvadra	str. 24
Gdje su naše obalne lastavice?.....	str. 26
Zašto ne prihvataćete emo klince?	str. 28
Engleski kutak	str. 29
Glazbeni kutak.....	str. 30
Božićni sajam dobrote u našoj školi.....	str. 32

U društvu se lakše uči

Dobrodošli!

Stručak ivančica ponovo cvate

Drage čitateljice i čitatelji!

Prikupivši sve zanimljive i korisne informacije, podatke i fotografije stvorili smo još jednu Ivančicu. Ova školska godina donijela nam je neke novine na koje smo se lakše ili teže naviknuli. O svemu tome piše naš list. Prošle godine bili počašćeni sudjelovanjem na Državnoj smotri Lidorano. Nadamo se da ćemo i ove godine ostati na istoj razini i kvaliteti. Prvenstveno kako ne bismo razočarali Vas, naše čitatelje.

Ove godine u školskom listu osobitu smo pažnju posvetili fotografijama. Naši su učenici reporteri od vrsnog profesionalca i stručnjaka, grafičkog dizajnera i fotoreportera, Milivoja Kuhara, saznali sve o novinarskoj fotografiji. Uz to, velik je broj učenika učlanjen u Foto – kino klub Ivanovec, rasadniku ideja o fotografiji. Naše članke i reportaže prate kvalitetne fotografije i one su važan element grafičkog oblikovanja lista. Potpuno smo suglasni s našim gostom koji kaže da jedna slika govori više od tisuću riječi. Zato je i naša naslovница u istom duhu. Ona pokazuje oduševljenje naših malih i velikih novinara fotografijom i fotoaparatom.

U školskom dvorištu uvijek je veselo

Fotoreporteri su spremni "uhvatiti" vijest

Tema broja je međimurski pozor. Otkada smo čuli tu staru legendu, postala je naša inspiracija. Stoga smo je istražili. Intervjuirali smo našeg bivšeg ravnatelja, gospodina Đuru Horvata i poznatu glumicu varaždinskog HNK, Barbaru Rocco. Donosimo pregled natjecanja i naše uspjehe, a bez školskih vijesti Ivančica ne bi bila Ivančica. U glazbenom kutku pišemo o velikim koncertima koji su obilježili 2009. godinu. Donosimo reportažu o našem Dječjem forumu, "emo" klincima, lastavicama, novom dokumentarcu naše filmske družine. Svojim komentarima o raznim temama izvjestit će nas naši sedmaši. Likovni i literarni uradci naših učenika također su nezaobilazan dio lista. Ovim putem zahvaljujemo svim učenicima i učiteljima koji su pomogli da Ivančica još jednom procvjeta.

Nadamo se da će svatko pronaći za sebe ponešto zanimljivo i da ćete ovu Ivančicu listati sa oduševljenjem!

Vaša urednica Ana Baša, 7.b

**Legenda o pozaju - legenda je o međimurskom zmaju.
Jeste li znali da...**

Pozoj pod gradom spi

Prema legendi pozojev rep je ispod utvrde Zrinskih...

Kao što je dobro poznato, Međimurje je kraj između dviju riječica, pa obiluje vodom – potocima, jezerima, rijekama, barama. Takva je kulisa oduvijek golicala ljudsku maštu te budila strah i pozornost među ljudima koji nisu znali i nisu se usudili istraživati što se nalazi ispod površine mistične, blještave, nedodirljive Mure ili Drave. Upravo zato postoje brojne legende o zmajevima na koje smo naišli iz raznih izvora: knjiga, weba, iz pričanja naših baka i djedova. Razgovarali smo s ljudima koji su duže vrijeme istraživali pozaje na širem

području. Odlučili smo istražiti sve te izvore i saznati ponešto o "POZOJU" ili međimurskom zmaju, još više zbog toga što se još uvijek često može čuti od starijih ljudi: „Zločest si kak pozaj!“ ili „Fleten si kak pozaj!“. Zato je naš zadatak bio saznati – ima li u Međimurju pozaja?

Pozaj ispod Čakovca

Za Čakovec se vezuje legenda o zelenom pozaju koji je toliko velik da mu se rep nalazi ispod utvrde Zrinskih u perivoju, a glava ispod tornja crkve svetog Nikole na glav-

nom gradskom trgu. Neki kažu da je i obrnuto. Pozaja može oslobođiti jedino Dijak Grabancijaš. On je čarobnjak koji putuje svijetom i susreće mnoge narode čiju dobrodošlicu ispituje raznim zamolbama i zahtjevima. Kad se vrati u grad, svojim moćnim začaranim štapom tresne nekoliko puta u zemlju. Udarci probude pozaja te oni obojica odlete nad krajeve gdje žive ljudi koji mu nisu željeli pomoći na putovanjima. On se tada na strahovit način osvećuje ljudima. Pozaj uzneviriće snage prirode svojim letom pa dolazi do potresa ili prirodnih nepogoda, on izaziva vjetrove, erupcije vulkana, mećave. Pozajeva snaga dokazala se na djelu i u novije vrijeme. Kod renoviranja centra grada prije pet godina bageri i teški strojevi zbulnili su pozaj, on se probudio misleći da ga je dozvao Grabancijaš i izazvao oluju koja je poharala središnji dio Međimurja. Uništeni su usjevi, vjetar je čupao stabla, rušio krovove i nanio mnogo štete. Je li moguće da pozaj još uvijek čuči ispod Čakovca i čeka da ga se probudi?...

Štrigovski pozaj

Kaže se da je pozajeva glava na uzvisini ispod crkve svetog Jeronima, a rep u nizini, kod crkve svete Marije Magdalene. Opasno je uznemiriti i Štrigovskog pozaja.

U Štrigovi se priповijeda da mladi pozaj mlati repom svakog proljeća, kad najdu velike vode u nizinu. Ovdje se ne spominju, ba-

A glava mu je ispod tornja crkve sv. Nikole

rem ne u zadnje vrijeme, zmajske otimačine ovaca kojih je nekad bilo mnogo. Možda zato što ovaca više nema, pa je zmaj vjerljivo prešao na riblju ili ptičju dijetu. No, kada vode narastu, ptice promijene staništa, ribe se uzne-mire i traže mirna jezera. Rijeka nosi trupce i svakakvo smeće koje ometa zmaja u lovnu pa je zbog svih tih razloga možda ljut i gladan.

Iz svih dijelova Međimurja

Naše su nam bake i djedovi ispričali brojne legende i svoja sjećanja vezana uz zmajeve. U Svetom Jurju na Bregu postoji legenda o črnom pozoru kojeg je ubio Sveti Juraj na bijelom konju. Taj je pri-zor simbol općine i na njezinom je grbu. Stari naziv Svetog Jurja glasio je Sveti Juraj nad ili med Vodami. Taj naziv upućuje na visoki položaj mjesta i crkve s kojeg puca pogled na cijelo Međimurje i dravsko-mursku nizinu. Sigurno je da ova legenda krije u sebi i pretkršćansko vjerovanje, naime, bijeli konj Svetog Jurja asocira na bijelog konja starohrvatskog boga svjetlosti Svanimira ili Svevida.

Za vode rijeka Mure, Drave i Trnave vezuje se niz legendi o čudnim bićima i vodenjacima. Ta su vjerovanja još i danas poznata u Oporovcu i dijelu Preloga, te u mjestima uz Muru. Tako se na primjer vjeruje da ribiči ne smiju loviti ribu u podne jer bi mogli uloviti šarana bez repa, u stvari malog zmaja. Riječ je o vrlo starom vjerovanju. Smatralo se da starohrvatski bog Perun jaše na šarkanju - zmaju koji je nastao od šarana bez repa. Slična vjerovanja česta su i danas na dalekom Isto-ku, što možda ukazuje na zajedničku starinu.

U Donjem Vidovcu je do početka dvadesetog stoljeća preko 90% mještana vjerovalo da pozor živi u Čičanjskoj jami kod Donjeg Vidovca, ali su se spominjale i ostale tri močvare sasvim blizu mjesta. Pozoja može osloboditi samo Dijak Grabancijaš koji je završio dvanaest škola, ali ne i trinaestu koja nije postojala, škola magije. Kaže se da on magijskim riječima pozove zmaja iz jame, zajaše ga i s njim odjaše u Afriku. Jama u ovom slučaju zapravo označava močvaru, jezero, rukavac rijeke, a ne nekakvu šipilju.

Pozor i slavenska mitologija

Za podatke koje smo dobili o ovom području zahvaljujemo se gosp. Davoru Dokleji koji je nekoliko godina radio na međunarodnom projektu "Mit kao soubina".

U slavenskoj mitologiji lik pozora ili zmaja veže se uz boga Velesa. On predstavlja boga zaštitnika stoke, stocara i poljoprivrednika, ali i neplodan, hladni i mračni dio godine. Nakon dolaska na neko područje, Slaveni su morali naći mjesto gdje će smjestiti svoje bogove. Na taj način krajolik se povezao s bogovima i ljudi su tek tada mogli neko područje sma-

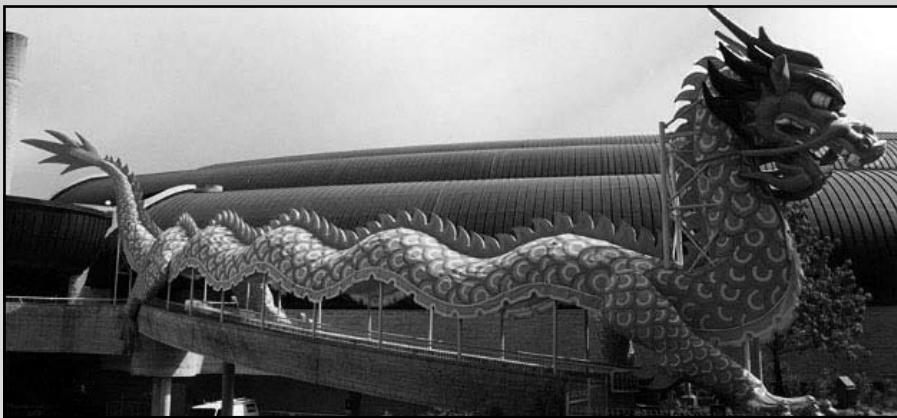
trati svojim. Veles se uvijek smještao u dolinu, uz rijeku ili neku drugu vodu ili u pećinu. Njegova je suprotnost Perun – vrhovni bog koji predstavlja svjetlost, plodni dio godine. On je bog ratnika i vladajuće klase. Perun je uvijek bio na brdu ili planini. O toj raspodjeli bogova još danas svjedoče imena nekih mjesta, brda, polja ili zaseoka u cijeloj Hrvatskoj.

U slavenskoj mitologiji sve je vezano uz godišnja doba, kretanje planeta i sunčeve mijene. Zato postoji mit o vječnoj borbi Peruna i Velesa. Perun svake godine munjom udara po mjestu gdje živi Veles ili pozor. Na taj način oslobođa sve vode koje je zarobio Veles i donosi plodnost cjelokupnoj prirodi koja se budi. Taj trenutak označava prelazak zime u proljeće. Ubojstvo Velesa po drugom tumačenju označava ispravljanje svih nepravdi i uspostavljanje reda. Zaključujemo da se dio tog običaja zadržao i danas spaljivanjem Fašnika.

Umjetnički prikaz borbe Peruna i Velesa (pozora)

Pozoja nalazimo i u interpretaciji svetoga drveta starih Slavena – hrastu. Hrast je veliko i snažno drvo. U mitologiji njegovo ko-

U Kini zmajevi su vjesnici dobre sudbine

rijenje predstavlja svijet mrtvih, stablo svijet živih, a grane svijet bogova. Na drvetu živi kuna koja hoda gore – dolje po stablu i prenosi poruke iz jednog u drugi svijet. A među njegovim korijenjem živi Veles ili pozor.

Zmajevi kroz mitove i legende stranih naroda

Najstariji zmajevi potječu iz Kine i povezani su s fosilima dinosaura! Još prije nekoliko tisućljeća tamošnji su seljaci na mnogim mjestima, a posebice u Mongoliji, pronalazili ogromne kosti. Nisu mogli niti zamisliti kakva bi to životinja bila. Kosti su nazvali "leong", što je na mandarinskom kineskom ime zmaja. Ono što seljaci nisu znali, jest da te kosti

potječu od dinosaura. Zmajevi su vječiti motiv kineske umjetnosti, kao ostatak vremena kada su bili personifikacija carske moći, iako se zmajevi susreću i kod Korejana i Japanaca. Razlika kineskih, korejskih i japanskih zmajeva je u broju prstiju: kineski imaju pet, korejski četiri, a japanski samo tri.

U kineskoj mitologiji, gdje ih ima naprek, zmajevi su rijetko zla čudovišta iako izgledaju zastrašujuće. Stari su Kinezi vjerovali da zmajevi imaju ogromnu moć, te upravljaju vjetrom i kišom. Iako oko sebe rigaju vatru, oni su prijatelji bogova i obično lete nehom kako bi skupljali blagotvorne oblake i suhoj zemlji darivali kišu. U tom dijelu slični su staroslaven-

skom Velesu. U kineskoj astrologiji zmajevi su vjesnici dobre sudbine i nalaze se među dvanaest životinja – vođa koje su došle umirućem Budhi kako bi mu ukazale pokornost i poštovanje. U azijskoj državi Burmi postoji legenda o tome kako je nastao prvi rubin. Ona kaže da je prije 2000 godina u Burmi živio zmaj koji je izlegao tri jaja. Od jednoga jajeta postao je kineski car, od drugoga vladar neke druge zemlje a od trećega je nastao rubin.

U prastarim mitovima svijeta često se spominje i čudovište wyvern koje se opisuje kao opasna leteća zmija sa orlovske kandžama. Njena zloslutna pojavlivanja najčešće su pratili krvavi ratovi, siromaštvo i kuga.

Babilonci su smatrali da je zmaj bog pa su se njemu molili. Da bi Babiloncima dokazao da zmaj nije bog, hebrejski prorok Daniel pobijedio je zmaja u borbi i ubio ga. Time im je dokazao da je zmaj smrtno biće, a ne bog.

U Velikoj Britaniji sačuvale su se mnoge legende o zmajevima. Jedna od njih govori o borbi Crvenog i Bijelog zmaja koji su na kraju zaskočeni na spavanju i spađeni u jednom velškom samostanu. Od tog dana Crveni je zmaj postao simbolom rata i još se uvijek može vidjeti na velškim zastavama. Englezi su uistinu vjerovali u postojanje zmajeva. Oni često spominju svetog Juraja sveca zaštitnika Engleske koji je spasio princezu od zmaja ubivši ga kopljem.

Heraldika

Heraldika ili grboslovje je pomoćna povijesna znanost koja proučava postanak i razvoj grbova, te načela njihova sastavljanja i umjetničkog oblikovanja.

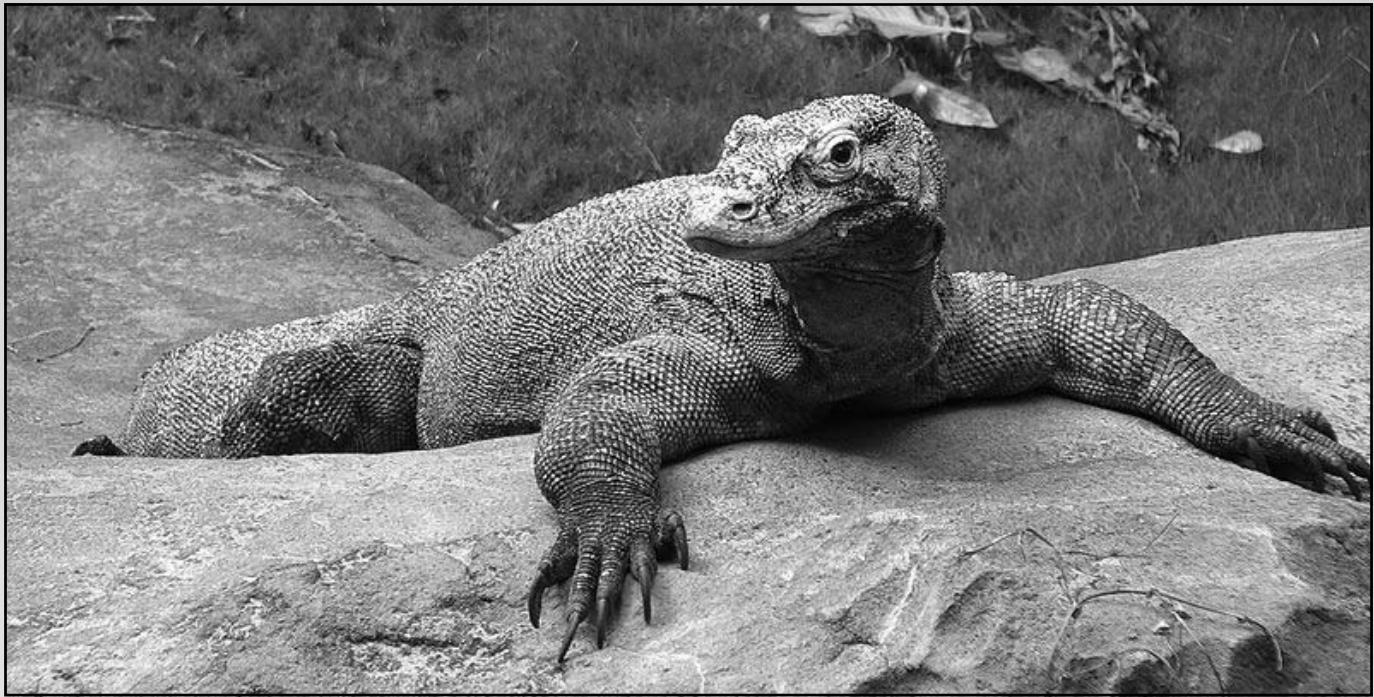
Proučavajući grbove općina u našoj županiji pronašli smo samo

Školski športski klub "Zmaj"

Imenom ZMAJ ponosi se naš školski športski klub. Pretpostavlja se da su ime izabrali učenici jer zmaj predstavlja neobično, snažno, opasno biće kakvi su i naši učenici na športskim terenima. Oni daju sve od sebe i tjeraju strah u kosti svojim protivnicima na terenu. O tome svjedoče brojna priznanja i pehari u holu škole. Dva puta državni prvaci bez sportske dvorane, možda uz pomoć zelenog zmaja. Ne rigaju vatru, ali svakako izgaraju za svoj tim

Logotip našeg Školskog športskog kluba

Živući zmaj u svom prirodnom okruženju

jedan grb na kojem se nalazi zmaj. To je grb već spomenute općine Sveti Juraj na Bregu. Poznavajući biblijsku priču o svetom Jurju koji je ubio zmaja, ta je veza sasvim razumljiva. Istražujući grbove ostalih županija, općina i gradova u Republici Hrvatskoj, naišli smo na brojne grbove na kojima je zmaj u istom kontekstu, kao žrtva koplja svetog Jurja ili svetog Mihovila, tj. Arhanđela Mihaela. Oni se prikazuju vrlo slično, sv. Juraj najčešće na konju, a sv. Mihael bez konja kako kopljem probadaju zmaja pod svojim nogama i to je simbolički prikaz pobjede nad sotonom ili zlom. To su općine ili gradovi kojima su ti sveci zaštitnici, a neki od njih nose i njihovo ime. To su u Krapinsko – zagorskoj županiji općina Đurmanec, u Ličko – senjskoj županiji grad Senj, u Osječko – baranjskoj županiji grad Donji Miholjac, u Splitsko – dalmatinskoj županiji općina Sućuraj, u Zadarškoj grad Pag, u Šibensko – kninskoj grad Šibenik, te u nama najbližoj i zmajevima najbogatijoj Varaždinskoj županiji općina Sračinec, općina Sveti Đurđ, te grad Varaždinske Toplice.

Komodski varan – živući zmaj

Naše istraživanje dovelo nas je do spoznaje da na Zemlji još žive bića iz legendi – pronašli smo živoga zmaja! Komodski varan ili zmaj, kako ga mnogi nazivaju, najveći je živući zmaj na Zemlji. Može narasti i do 3 metra te težiti do 150 kilograma. Danas živi oko 6000 komodskih varana koji nastanjuju indonezijske otoke, uključujući otok Komodo po kojem su dobili ime. Radi zaštite živućih zmajeva 1980. godine osnovan je Nacionalni park Komodo. Zbog njihove veličine i zastrašujućeg izgleda Englezi su im dali naziv „dragon“ što znači zmaj. Neki stručnjaci koji se

bave mitologijom smatraju mogućim da porijeklo srednjovjekovnih priča o zmajevima može biti s otoka Komodo. Smatraju da su još u davna vremena kineski mornari sa svojih krstarenja vodama današnje Indonezije donijeli priče o komodskim varanima do arapskih trgovaca i usmenom predajom te su se priče širile svijetom.

Komodski varani su iz porodice gmazova, red ljuškaša. Porodica ima 53 vrste koje žive u Africi, Aziji i Australiji. Zabilježeno je da su u Indoneziji ubili čovjeka i to u Nacionalnom parku Komodo. To je jedino mjesto gdje varani još žive na slobodi. Napali su ga dok je brao voće. Isto tako mogu udarom repa usmrtiti jelena i pojesti cijelu kozu s lubanjom i rogovima. Prije nekoliko godina u Nacionalnom parku pronađeni su samo fotoaparat i naočale jednog turista pa se također smatra da ta nezgoda ima veze s varanima. Stoga se, zbog zaštite, turisti mogu kretati samo uz pratnju čuvara.

Dok naš pozaj pod gradom spi, slobodno prošetajte gradom.

Ana Baša, 7.b

Ponosimo se svim našim učenicima i njihovim voditeljima koji diljem Lijepe naše pronose dobar glas o našoj školi

Naši uspjesi

U Koprivnici održana 47. revija hrvatskog filmskog i videostvaralaštva djece

Prikazana dvaigrana filma naše škole

Filmska družina naše škole i učenici polaznici FKK Ivanovec ove školske godine bacili su se na snimanje igranih filmova. Nakon uspješnih dokumentaraca odlučili su se na zahtjevniji,

Naša filmska ekipa na Reviji

igrani film, jer zahtijeva više rada i znanja. Tako je najprije raspisana audicija za prvi igrani film PAUNAŠ prema motivima priče Tita Bilopavlovića kojim je škola sudjelovala najprije na Lideranu. Nakon toga bivši osmaši naše škole odlučili su snimiti ljubavnu intrigu simpatičnog naziva 'OŠ SE KLADIT'. Oba filma prikazana su na ovogodišnjoj reviji u Koprivnici na kojoj je u 8 revijskih projekcija prikazano oko osamdesetak filmova. (NK)

Tehničari naše škole ponovo uspješni

Sudjelovali na dva državna natjecanja

Nagrađeni rad Darija Mesarića na državnoj smotri

Na 51. državnom natjecanju mladih tehničara koje se održalo u svibnju u Puli, Dario Mesarić, učenik 8. a razreda, dobio je priznanje za uspješan plasman među prvih 6 učenika u državi. Sudjelovao je i na radionicu elektronike. Na smotri učeničkih radova bio je izložen rad Nikole Kamenića, bivšeg učenika naše škole. Luka Patafta, također naš bivši

osmaš, sudjelovao je na Državnom natjecanju iz robotike, a s ekipom koju su sačinjavali još i Josip Kranjčec i Nino Patafta na Robokupu – državnom natjecanju u robotici gdje su bili su peti. Robokup je natjecanje koje se održalo u OŠ Dobriše Cesarića u Zagrebu. Sudjelovale su 23 epipe iz 8 županija pa je uspjeh naših tehničara vrlo dobar plasman. (TR)

Predstavnici škole na Robokupu

U Zagreb krenuli naši mali Kičmanovići

Nagrada našoj Hani

Najveći i najpoznatiji književni susret u Lijepoj našoj jesu Dani Ante Kovačića. Tako se i ove godine na 23. susret Ivice Kičmanovića uputila i naše ekipa jer smo imali razloga za veselje. U kategoriji novinarskog rada s novinarske

velikog srca, gospodin Stjepan Laljak koji svake godine organizira i dočekuje sve male i velike Kičmanoviće. Ove godine posebno razveselila glavna i dugogodišnja gošća, uvijek nasmijanog i vedrog lica, književnica Željka Horvat-Vukelja s kojom

Predstavnici naše škole na Markovu trgu ispred Vijećnice

radionice s književnicom Silvijom Šesto nagrađen je rad učenice Hane Varga, a pohvaljen novinarski rad Dore Lolić. U prepunoj starogradskoj vijećnici grada Zagreba, 6. lipnja 2009. godine okupio se impozantan broj učenika, njihovih mentora, glumaca i književnika, a sve njih povezuje veliki čovjek-

je održana održana novinarska radionica. Od najjužnijeg grada Dubrovnika do najsjevernije Štrigove, mali Kičmanovići dolaze iz susjedne Bosne i Hercegovine te Vojvodine. Tako ovi susreti prerastaju u međunarodni susret jer pomiču granice priateljstva i druženja izvan granica Lijepe naše... (NK)

U Puli održan državni Lidrano

Krajem mjeseca ožujka u našoj je školi održano veselo. Na tradicionalni Državni susret Lidrano, koji se održavao u Puli, iz naše je škole bio pozvan školski list IVANČICA i radijska emisija PALČEK. Veliki uspjeh za našu školu, učenike i njihove mentore. Školski list predstav-

U sklopu Lidrana posjetili smo pulski Akvarij

Ijala je učenica 8. razreda Iva Barlović sa svojom mentoricom Tanjom Radiković, a radijsku emisiju učenici Iva Tkalcec (6.r.) i Deni Hanžeković (8.r.) sa svojim mentorima Natašom Kralj i Radovanom Petkovićem. Iako nas je u Puli pratilo više kiše nego sunca, vremena za sklapanje novih prijateljstva bilo je dosta, kao i za druženje na okruglim stolovima sa članovima povjerenstva. I tako se svake godine ispomiješaju recitali i drame, pjesmice i priče, filmovi i reportaže, listovi i vijesti, veliki i oni malo manji, ali svi jedinstveni i neponovljivi u svojoj izvornosti, jednostavnosti, naraciji i originalnosti. Sretna je zemlja koja okuplja mlade, jer oni govore u ime svojim vršnjaka, svojih roditelja, svojih učitelja, a takvoj djeci ipak treba vjerovati i odati poštovanje. (NK)

Mladi inovatori

Školski list i fotografije sudjelovali su među najuspješnijim inovatorima s područja Međimurja, gdje smo pohvaljeni za naše kreativne inovacije. Pohvaljena je naša svestranost u školi i dobili smo savjet neka ustrajemo u tome, te smo primili diplome za sudjelovanje. Nakon toga smo

primili poziv za smotru radova INOVA – MLADI na Fakultetu strojarstva i brodogradnje u Zagrebu kao gosti izlagачi. Dobili smo svoje mjesto gdje smo izložili radove i prezentirali ih komisiji. Ivančica je tamo osvojila srebrnu medalju za uspješan nastup na izložbi.

Iva Barlović, 8.b

Razgovor s povodom: Đuro Horvat, prvi ravnatelj naše škole, nakon 43 godine radnog staža odlazi u mirovinu

Čovjek iza sebe ostavlja trag

Imati iza sebe radni vijek od 15695 dana, zaista nije malo. Na svom putu, prvi ravnatelj naše škole, živio je i disao najprije za Područnu školu Ivanovec, a zatim za Osnovnu školu Ivanovec. Posljednjih desetak godina i kao njezin ravnatelj. Vođjeli smo pričati i smijati se s njime.

Što ste željeli postati kao dijete?

Dosta vremena provodio sam u okruženju crkve, tada smo imali fratre u kući i u ono vrijeme bio sam ministrant. Želio sam postati velečasni, ali sam od toga brzo odustao.

Koje su Vam bile najdraže igre u djetinjstvu?

Pasli smo krave, imali veliku šibu i kamen, igra se zvala "svinkanje". Bile su to zanimljive igre na tratama. Jedan kamenčić morao se otkotrljati u rupicu pa je "svinkanje" preteća današnjeg pola. Bilo je jako zanimljivo, u toj smo igri morali skinuti košulje i staviti ih na živici pa su došle krave i prožvakale ih. Kad smo došli doma, možete zamisliti što nas je dočekalo. Dobili smo šibom po guzi.

Sjećate li se prvih dana kada ste krenuli u školu?

U školu smo tada nosili pločicu, kamenčić i spužvicu. Pišući matematičku zadaću račun je bio po čitavoj školskoj pločici. Kada smo vani ujutro igrali nogomet, a bila je rosa, cijeli račun znao se izbrisati pa smo zato dobili packe. Ti prvi dani su bili najgori. Učiteljica je kod peći plela i recitirala gradivo, a mi smo pisali. Škola se poštovala. Prve jabuke, kruške, trešnje, sve se to s ljubavlju donosilo u školu učiteljici.

Koje su pedagoške mjere bile nekada u školama?

Šiba i vruća packa na prste. Tako su se djeca nekada odgajala. A kada dođeš kući, roditelji su ponovili kaznu još jednom zbog toga što se desilo u školi jer je to bila sramota za njih.

Jesu li učitelji bili strogi?

Sjećam se svoje učiteljice. Bila je stroga. Na satu se nije moglo ništa pitati ni reći. Nije bili današnje demokracije, učiteljica se poštivala. Kad je ušla u razred, svi smo se digli, pozdravili je i sjeli. Sve je bilo na svome mjestu. Kad je nastava završila, isto tako.

Na koji se način pozdravljalo u školi?

Zdravo - za domovinu s Titom – naprijed – pozdrav – zdravo. Tek kad je sjela učiteljica, sjeli smo i svi mi. Bila je tišina, red i mir.

Kojim ste se sportom bavili kao klinac?

Nogometom. Samo nogomet, nogomet i nogomet.

Koji je Vaš životni moto?

Treba puno raditi, da biste postigli neku vrijednost. Ima jedna izreka koju uvijek znam reći, čovjek iza sebe ostavlja trag. Moj trag je jako dugачak s obzirom na moje godine. Na tom tragu ostaju i dobra i manje dobra djela koja sam učinio.

Koји je bio prvi posao koji ste radili?

Bio sam radnik i kopao sam temelje za zgrade u Mariboru. Nakon osnovne škole pohađao sam gimnaziju, zatim upisao Učiteljski fakultet i usput se bavio glazbom, svirao na svadbama. Na neko vrijeme sam prestao studirati i zaposlio se u Sloveniji, no nakon kratkog vremena uvidio sam ipak da bi bilo dobro završiti fakultet pa sam se ponovo upisao na Učiteljski fakultet za hrvatski jezik i glazbenu kulturu. Nakon toga sam

Od mladosti se bavi glazbom

završio i glazbenu školu, bavio se glazbom i sportom.

Tko su bili Vaši životni uzori?

Divio sam se profesoru Skoku, profesoru hrvatskog jezika, koji mi je predavao na Pedagoškom fakultetu. Prije svega zbog jednostavnosti, a najviše zbog širine znanja. Bilo mi je nevjerojatno koliko taj čovjek zna bez papira, dok su neki čitali iz hrpe bilježaka na predavanjima. Na sportskom planu sam imao neke uzore, npr. golman Beara, Vukas, a u glazbi sam bio oduševljen instrumentalistima na trubi koju posebno volim čuti još i danas: Louis Armstrong, imao sam puno njegovih ploča.

Što nosi truba?

Truba govori, ona priča priču, Armstrong je na trubi s pet nota napravio pedeset. Kad truba svira, jednostavno moraš stati i osjetiti melodiju.

A u mladosti?

Bio sam muzičar, a muzičari ili sportaši su uvijek prvi, kolovođe. U društvu je vrijedila izreka „Bežite stranjski dečki iz sela van“. Bilo je to doba dok se malo slobodnije živjelo,

djevojke su smjele izlaziti pa se hodalo na seoske zabave, bilo je zanimljivije.

Zašto se uvijek osjećalo da je Područna škola Ivanovec "privjesak" Drugе osnovne škole?

Puno je naše djece u Čakovcu bilo u raznim izvannastavnim aktivnostima gdje su se isticali kvalitetom. Hendikep se osjećao jer se naša škola nalazila u selu, a Druga osnovna je više pripadala gradskoj sredini. Uvijek se govorilo da su naša djeca manje vrijedna od njihove, da nose stariju i nemodernu obuću i odjeću. Najviše zbog toga. A radilo se jednako kao i u gradu. Čak još više i bolje. Tu vrijedi ona stara izreka "Seljaka nisi ostavio, a gospodina nisi dostigao."

Kako ste se osjećali kada ste dobili zeleno svjetlo za izgradnju škole?

Bio sam jako sretan i već sam predvidio kako će izgledati i gdje će se nalaziti koja učionica. Svaki dan sam odlazio na gradilište vidjeti kako napreduju radovi, svaku ciglu smo predviđeli, svaku utičnicu. Moje kolege i ja bili smo jako ponosni i s oduševljenjem smo razgovarali o tome kako će sva djeca iz Ivanovca i Štefanca imati svoju novu školu, svoj drugi dom. Zajedno smo surađivali u novom projektu koji je obilježio naše živote, bilo je entuzijazma, topline i suradnje.

Biste li u ono vrijeme prihvatali neki bolje plaćeni posao?

Ne. Definitivno ne. Cijeli sam se život borio za OŠ Ivanovec i da samo tako odustanem od svoga sna, jednostavno nisam takav čovjek. Ne bih ni za kakve novce ostavio svoje kolege na poslu, našu prošlost, sadašnjost, ali i budućnost.

Kako ste se snašli na mjestu ravnatelja škole?

Dugo vremena sam proveo kao rukovoditelj područne škole i stekao veliko iskustvo, no od prvog dana učili smo ponovo svi zajedno.

Kako tumačite činjenicu da se samo u deset godina u jednoj maloj Lovravkoj škole desila jedna velika globalizacija. Tko se promijenio, djeca ili učitelji?

"Seljaka nisi ostavio, a gospodina nisi dostigao"

Promijenio se cjelokupni način života, društvo općenito, došlo je do otuđenja, nitko više nema vremena za obitelj, mijenja se mišljenje ljudi i mogućnosti. Teško je zadržati način života u okviru jedne zgrade da to bude kao u obitelji, iako bi to bilo dobro – živjeti u školi kao jedna obitelj.

Što Vas je inspiriralo i veselilo, davalo Vam vjetar u led?

Svaki mali uspjeh mojih učenika, kad sam svoje učenike vodio na neke smotre. I mali uspjeh bio mi je dovoljan da se veselim jer sam ipak bio dio te škole, te velike obitelji. Uvijek sam govorio: idemo još dalje, još bolje.

Jesu li Vas djeca katkada ugodno iznenadila?

Da, nekada davno moji tamburaši iz Orehovice. Naučili su sami u dva mjeseca svirati neku pjesmu i išli po selu zaraditi novac. Bio sam iznenaden kakvu su volju imali.

Nedostaje li Vam škola i galama na hodicima?

Naravno da mi nedostaje, osobito svi moji kolege zaposlenici, svi moji

"Čovjek se navikne na tišinu"

Od ravnatelja se u ime djelatnika oprostila nova ravnateljica Ksenija Korent

učenici ma kakvi god oni bili. Kada sam kao razrednik dolazio u školu, djeca su trčala pred mene. A sada? Čovjek se privikne na tišinu.

Kako provodite umirovljeničke dane?

To se još ne zove mirovina, to je tek privikavanje na mirovinu, ali dobro mi je jer nema više onog užurbanog tempa života i ne moram biti ovisan o vremenu. Svi me pitaju što radim, a radim puno. Moram priznati da uopće nemam vremena. U KUD-u Katruže pišem tekstove, vodim zbor i dramsku sekciju, a kod kuće uvijek ima posla. Brinem o vrtu i povrtnjaku. Rekli su da ne smijem biti u mirovini, nego u penziji jer umirovljenici ništa ne rade, samo miruju. Petkom volim pogledati westerne.

Kakva je današnja mlađež?

Danas su mladi dosta povodljivi, bitno im je kako je drugdje ili što drugi imaju. Treba imati svoj stav, svoju osobnost i svoj način razmišljanja. To je unikat kojeg svaki za sebe kreira. Iskustva drugih treba koristiti. Svaki čovjek ima sreću, ako nije zaspao u važnom trenutku. I ja sam ponekad zaspao pa ima puno stvari koje bih promijenio, iako je sada prekasno. Moj životni put se događao, malo je toga bilo planirano.

Kako Vam izgleda brojka od 43 godine radnog staža?

Kad sam dobio rješenje iz Mirovinskog na kojem piše 43 pune godine staža, pomislio sam: Kad je to prošlo? Slike jure, počeo sam tamo, radio ovdje, razmišljam kako je gdje bilo. Nisam ni svjestan da je to tako dugo razdoblje. Sjećam se puno važnih detalja kao da su se desili danas. Dosta toga sam zaboravio, ali ono što me interesiralo i što mi je bilo važno, toga se sjećam.

Koje Vam je razdoblje bilo najsretnije u životu?

Najljepše je bilo doba kad sam se bavio nogometom i bio trener, kad smo postigli velike rezultate. Inače su najljepša razdoblja kad vam se rode djeca, kad se kćeri udaju, pa se rode unuci, ima puno takvih radosnih trenutaka. Jučer mi je unuk s terenske nastave donio iznenadenje. Obični divlji kesten oblikovan u srce. To vam je odgovor za sve buduće... sretne dane...

Razgovarale:
Ana Baša i Antonija Jančec, 7.b

Školske vijesti

Obilježen Dječji tjedan

Svake godine se prvi tjedan u listopadu obilježava kao Međunarodni dječji tjedan, budući je 3. listopada Međunarodni dječji dan.

I ove godine, kao i nekoliko prethodnih, učenici 3. i 4. razreda naše škole uključili su se u obilježavanje Tjedna djeteta. Velikim krugom prijateljstva i mira ispred Centra za kulturu Čakovec pridružili su se djeci ostalih međimurskih škola i dječijih vrtića. Moto ovogodišnjeg Dječjeg tjedna bio je. "Odrasli, slušajte nas, mi vas trebamo..." Poru-

Učenici naše škole u krugu prijateljstva

ke koje su sami ispisali na kartonu nosili su oko vrata i tako dali svoj doprinos ovoj hvalevrijednoj akciji. Držeći se za ruke, bili su živi primjer prijateljstva i solidarnosti s ostalom djecom.

Želeći u potpunosti taj tjedan posvetiti dječici, održali smo i jesenski kros u kojem su sudjelovali svi učenici razredne nastave Osnovne škole Ivanovec. Na kraju su oni najuspješniji bili nagrađeni i slatkim nagradama.

Mala novinarska grupa "Tigrići"

Zoran Primorac u Ivanovcu

Zahvaljujući osnivanju Stolnoteniskog kluba "Mladost" Ivanovec, naše mjesto posjetio je naš najbolji stolnotenisač Zoran Primorac. Dobitnik mnogobrojnih europ-

skih, a i domaćih priznanja i medalja svojom odličnom igrom pokazao je kako jedan as igra stolni tenis. U kratkom razgovoru s našom novinarskom ekipom dokazao je da ga uspjeh nije promjenio i da je ostao jednostavna i simpatična osoba koja je s nama rado podijelila neka sjećanja na rane početke igranja, ali i našla vremena našaliti se i nasmijati nas raznim pošalicama.

Mala novinarska grupa "Tigrići"

Povuci – potegni

Susret kazališta za djecu i mlade, popularni ASSITEJ, ove se godine od 12. do 17. listopada, dvanaesti put održavao u Čakovcu. Srećom, uspjeli smo rezervirati ulaznice za predstavu "Povuci – potegni" Dječjeg kazališta Dubrava.

Svi učenici razredne nastave željno su zaposje-

li svoja sjedala u gledalištu Centra za kulturu Čakovec i uživali u 35 minuta predstave. Ovom, gotovo neverbalnom predstavom, redatelj Mario Kovač uspješno nam je prikazao dobro poznatu priču o repi i potrebi dobrih međubiteljskih odnosa suradnje i ljubavi. (VF-T)

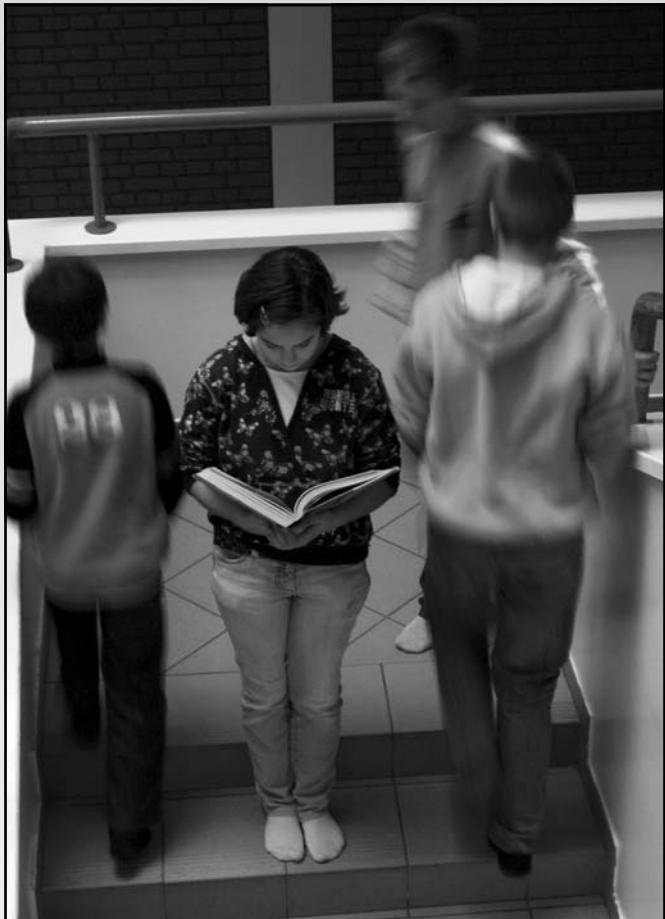
Scena iz predstave

Moje naj... mjesto za čitanje

U želji da učenike naše škole probudi iz njihove inertnosti, u njima inicira želju za stvaranjem nečeg maštovitog i drugačijeg, knjižničarka OŠ Ivanovo-

glavec. Nakon zbrajanja ocjena, dobili smo i pobjednike ovog prvog foto natječaja u našoj školi.

Prvo mjesto je osvojila Lucija Taradi 7.a, drugo

Pobjednička fotografija Lucije Taradi

vec, Tanja Radiković, pokrenula je prvi foto natječaj pod nazivom "Moje naj... mjesto za čitanje". Zadatak je bio fotografijom prikazati najotkačenije, najneobičnije ili naj-cool mjesto za čitanje.

Na natječaj su se uključili učenici od 2. do 8. razreda, sveukupno njih 11. Koliko su bili uspješni u ostvarenju zadanog zadataka ocjenjivali su članovi stručnog žirija Željko Medved, Radovan Petković i Vera Fučko-Trsto-

mjesto Benjamin Hamer 7.a, a treće mjesto Stjepan Petković iz 2.a razreda.

Prva tri nagrađena dobili su knjige za lekturu, razne potrepštine za školu, ali i slatke nagrade, a svi sudionici utješene, ali vrijedne nagrade.

Nadamo se da će i ubuduće biti ovakvih hvalevrijednih akcija u kojima učenici mogu iskazati i neke svoje sposobnosti koje nisu vezane samo uz školu i nastavne predmete. (VF-T)

Hrvatski olimpijski dan

I ove godine, druge po redu, naša škola se uključila u obilježavanje Hrvatskog olimpijskog dana. Bijelim

majicama učenici su isticali važnost tog dana, dana mira i prijateljstva. Kratkim zagrijavanjem i različitim štafetnim igrarama, iskazivali su svoj sportski duh i potrebu za

natjecanjem. Biti što bolji, ali družiti se bez svađe

bio je moto tog dana punog navijanja i smijeha.

(VF-T)

Posjetio nas Sveti Nikola

Dragi svetac kojeg nestropljivo očekujemo već od prvog dana prosinca, stigao je i u našu školu. Sa sobom, srećom, nije doveo Krampusa jer smo, ha,ha, svi bili jako dobri. Dočekali smo ga pjesmom i prigodnim recitacijama, a on nas je darovao čokoladnim Nikolama i lijepim riječima. Za-

hvalio nam je na srdačnom dočeku, svim Nikolama i Nikolinama čestitao imendan, a zatim produžio dalje, nekoj drugoj dobroj djeci.

Svi smo bili veseli jer znamo da je Sveti Nikola samo uvod u mjesec pun darivanja, lijepih želja i čestitaka.

Mala novinarska grupa "Tigrići"

Zasladili se Pitagorinim poučkom

Početkom mjeseca prosinca održana je u našoj školi božićna radionica kolača, adventskih vjenčića, božićnih ukrasa, čestitaka i nakita. Posebnu pozornost plijenila je izrada kolača u obliku Pitagorinog poučka. Učenici osmih razreda zajedno sa svojom učiteljicom matematike, Vesnom Martinjak, najprije su ispekli običnu pitu od prhkog tijesta, koju su zatim izrezali na 50 kvadratića te ukrasili čokoladnim mrvicama i prelevom. Tako je dizajniran egipatski trokut dimenzija $a=3$ cm, $b=4$ cm, $c=5$ cm, kako bi se na zanimljiv način dokazalo da je zbroj kvadrata nad katetama jednak zbroju kvadrata nad hipotenuzom. Neobična pita u obliku Pitagorinog poučka privukla je mnoštvo znatiželjnika na Sajmu

Autori slatkog poučka

dobre, osobito mlade školske fotografije koji se napravili zanimljive fotografije za školski list. Cjelokupni se prihod ove akcije, oko 5000 kuna, namijenjen za potrebe učenika i škole, kao i za djecu Caritasovog dječjeg doma u Čakovcu. Mladi matematičari na kraju su se zasladili Pitagorinim kolačem te dokazali da i matematika ima svoju slatku stranu.

Antonija Jančec, 7.b

“Koliko je sati”

Prošle, 2009. godine, društvo “Naša djeca”, odnosno, kazališna skupina “Trinajstići” doveli su kazalište u hol naše škole. Inicijativa nazvana “Idemo na more” koju je pokrenula prije nekoliko godina današnja ravnateljica Dječjeg centra Čakovec Sonja Kuhanec, zaživjela je po drugi put u našoj školi. Nakon predstave „Prava djece“, ovaj put su nam prikazali predstavu “Koliko je sati”. Cilj akcije je

prikupiti novac i djeci slabije materijalne mogućnosti omogućiti odlazak na more.

Članice “Trinajstića” su tete iz Dječjeg centra koje same pišu tekst i songove, a predstavu režiraju i postavljaju zajedničkim snagama. Uživaju u svom radu i rezultatima istog što se moglo doživjeti i na predstavi.

**Mala novinarska grupa
“Tigrići”**

U predstavi su kao statisti sudjelovali i učenici

Zrno do zrna ... kruh

Dani zahvale za plodove zemlje i ove godine započeli su nedjeljnom zahvalom u Župnoj crkvi, a nastavili su se u ponedjeljak, 12. listopada u holu škole. Kratkim prigodnim programom učenici razredne nastave uveličali su taj dan, a župnik Danijel Biistrović blagoslovio je komadiće kruha koje su razrednice podijelile učenicima.

Učenici su u školu donijeli kruh, peciva ili sitne kolačiće koje su ispekle njihove mame i bake i u svojim razredima priredili izložbu krušnih proizvoda. Naravno da su ih sve i isprobali. Pojedini razredi su ostvarili i suradnju sa članovima obitelji učenika koji su pekari ili su dragovoljno došli u školu pokazati djeci kako zamijesiti kruh.

Sve u svemu bio je to jedan bogat i zahvalom ispunjen dan. **(VFT)**

Putovanje u “Nebesa”

Dana 29. rujna peti i šesti razredi u sklopu nastave medijske kulture posjetili su Centar za kulturu. Gledali su animirani avanturistički film “Nebesa”. Film je životna priča Carla Fredericksena koji tek sa sedamdeset godina ostvaruje svoj životni san – svoju kuću privezuje za tisuće balona i lebdi do divljih predjela Južne Amerike. Tek kad je dosegnuo nebesa, shvatio je da nije sam – prati ga slijepi putnik...

Marija Fučec, 6.r

Novinarska radionica sa Željkom Horvat-Vukeljom na književnim susretima Dani Ivice Kičmanovića 2009. u Zagrebu

Blaga, marljiva i maštovita

Činilo se kao da smo je jedva dočekali. A kako i ne bismo? Pa tko ne bi poželio razgovarati s glavnom urednicom Modre laste, predsjednicom Državnog povjerenstva LIDRANO za novinarski izraz i doktoricom za dječja pitanja? Njezina se riječ daleko čuje i svi bi ju htjeli čuti, zato brzo uključujemo diktafone pa čarolija može početi.

Najprije iz torbe (a to je kazalište u torbi) vadi jedan KIT, koji je nabavila prije tri godine, pa gospodina Metra i gospođicu Metricu, svoje vlastite likove. Oni uvijek putuju s njom i čine jednu veliku obitelj. Tako su zajedno proputovali Vojvodinu, Suboticu, Bosnu, Njemačku, Švicarsku i gotovo cijelu Hrvatsku.

Najviše nas zanimaju odgovori o njezinom djetinjstvu, o Modroj lasti, državnom LIDRANU, a uleti i pokoje vantematsko pitanje.

Najradije se prisjeća djetinjstva i igara s drugom djecom, najviše skrivača. Bila je živo i temperamentno dijete, pa se nekada s prijateljima znala i posvađati. Voljela se više družiti s djevojčicama nego dječacima. Priznaje da se kao dijete bojala naučiti plivati, voziti bicikl i bojala se mraka. Kao važne osobe ističe oca, majku, časnu sestru Gertrudu i učiteljicu Mariju. Sjeća se svoje učiteljice koja je bila lijepa i znala je pjevati, na što su učenici bili posebno ponosni i time su se hvalili. Jedna od njezinih najdražih knjiga je Uzbuna na

Naša Dora je književnici postavila nekoliko pitanja

Zelenom Vrhu, a uzori su joj u to vrijeme bila djeca iz svetačkih knjiga.

Svakom je čovjeku dragi ako je imao sretno djetinjstvo, a ona ističe da je i nakon djetinjstva imala lijepo životno razdoblje.

Dijete je već bila pa joj je draže raditi s djecom. Najviše joj se sviđaju direktni kontakti s djecom i vrijeme koje poklanjamo jedni drugima.

Sebe opisuje u tri riječi kao blagu, marljivu i maštovitu. Nema neispunjeneželja i ponosi se svojom upornošću i strpljivošću. Djeca je najviše pamte po pričama i veselim susretima. Kada je radila u školi, znala je precijeniti svoje učenike, puno ih je dirlala. Pri-

znaje da je najvažnije od svega biti dobar s učenicima.

Inspiraciju za pisanje crpi iz svakodnevnog života jer sve može biti inspiracija. Mašta je jedan od načina da se naprave neke stvari u životu. Životni joj je moto latinska izreka Djela, a ne samo riječi. Pričiljno je zadovoljna svojim knjigama, iako se nade i neka sitnica kojom se razočara. Kada piše, obično zna završetak priče, vodeći računa o tome da kraj ne bude tako običan.

Ustaje u pola šest, doručkuje, odlazi na posao, ode kod bake, navečer se vraća kući. Najdraže stranice Modre laste su joj enigmatika, putopisi i priče. Glavna urednica je 10 godina, a u uredništvu radi već 23 godine...

Napisala: Dora Lolić, 7.a.

Kad u ruke uzmu olovke i boje djeca stvaraju

Čudesni svijet mašte

EUFORIJA BOŽIĆNE KUPOVINE

Božić – blagdan svima poznat po rođenju Isusa Krista. Doživljavamo li ga mi i u svom srcu tako? Ili još bolje, pokazuju li i naša djela da se bliži Božić! Da, jednim dijelom. Moja mama peče kolače više nego obično, a tata vani uređuje božićno drvce netom kupljeno. Baka u to vrijeme priča kakav je bio Božić u doba kad je ona bila mala.

No, u zadnje vrijeme Božić je postao trka za kupovinom poklona. Kupuje se mami, tati, ženi, djeci, dečku, curi, prijateljima, susjedu... Moram priznati da i ja volim kupovati i na taj način usrećiti nekoga. Recesija... ma svi ćemo se naći par dana prije Božića u gradu, u trgovinama. Cijela Hrvatska će biti na nogama! Pogotovo žene koje nose u svakoj ruci po par vrećica, a u glavi se roje pitanja: Jesu li svima sve kupile? Je li to dovoljno ili da se okrenu i odu u još jednu trgovinu?

Božić... osmijeh na licu, zagrljaj, praštanje, miris bora, a ispod njega čokoladni bomboni kojima se svih veseli. Božić sa sobom nosi ljubav, a ne novac. Dok vani sniježi, u srcu osjećam radost jer znam da je to Isusov rođendan. Dovoljno je tad da znamo da je Isus tu pored nas i da nas voli takve kakvi jesmo.

Lorena Pintarić, 8.b

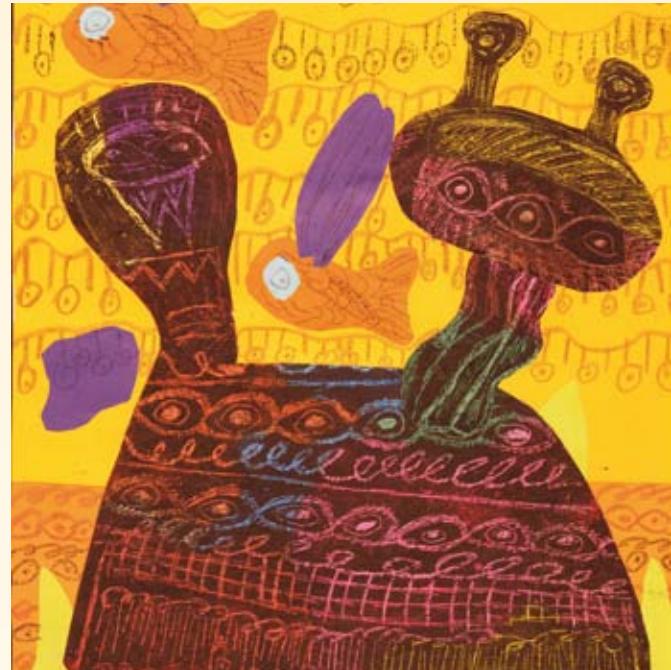
ZIMA U MOM DVORIŠTU

Magla se lagano vuče po mom dvorištu. Lišća na drveću već davno nema. Vjetar njiše prazne grane isprepletene maglom. Sve je tužno i sivo. Ne čuje se cvrkut ptica, vjetar svakim kutem skita. Pas se u svoju kućicu skriva, a mačka se pita što se to zbiva. Čak se i oblak od magle sakrio.

Mislav Kranjčec, 3.b

Aleksandar Žužul, 3.b

Karmen Vadlja, 7.a

ZELENI GRAD

Bio jednom davno jedan zeleni grad. Zvao se je Zelenograd. Tamo su ljudi bili zeleniji od proljetne trave. Nosili su zelenu odjeću i jeli samo zelenu hranu. Tamo su i kućni ljubimci bili zeleni. Najomiljeniji su bili maleni zeleni zmajevi. Ti su zmajevi puštali zelenu vatru koja je mogla samo poškakljati. Zeleni su ljudi voljeli svoj zeleni grad u kojem su živjeli sretno i zeleno.

Bruno Karlol, 4.b

SNIJEG

Pada, pada tiki snijeg
na jedan mali briješ.
Na tom briješu
i prhkom snijegu
sjedi jedan zeko!!

A taj zeko
skakat će daleko!
Da nađe mjesto
gdje će spavati,
i laki san snivati.

Petra Pospišil 4.b

POGLED NA DENEŠJI SVET

Denešji svet? Ne znam dal bi ga gledal s jednim okom ili bi si oči stiskal.

Moja majčika, osemdeset štiri letna žena, z rokom sam moše. Kakši je te denešji svet. Poglednite sam kakšna so deca. Ništ ne posluhneju. Sam pre televiziji sediju, a v kompjuteru vidiju Boga. Ne znaju niti kaj je motika, niti pak kaj je to ljukavec ili šulenka na mleki. Nemaju časa niti čoveka na cesti pozdraviti.

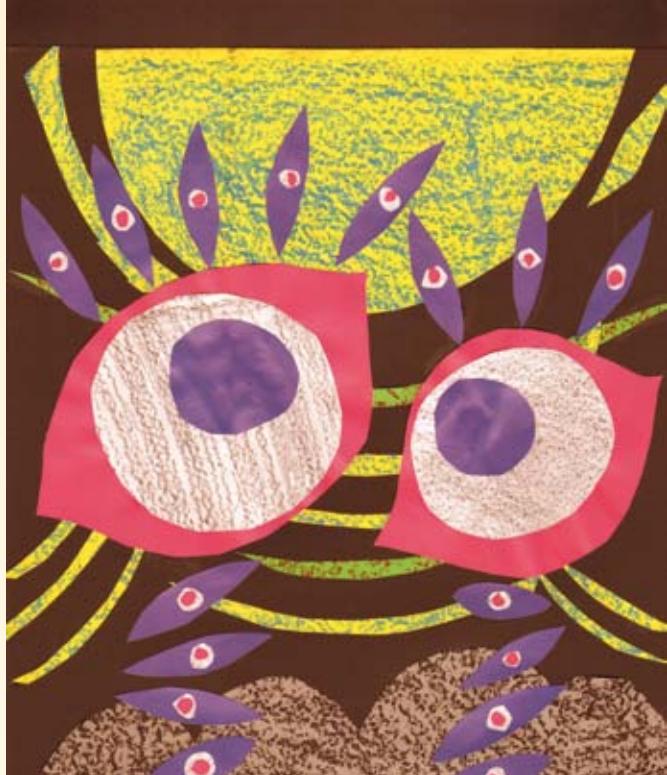
A meni se čini da moja majčika ima i v nečemu praf. Mi, omladina, niti nemamo kam iti, malo se po-družiti. Denes su moderne krčme, štere na sakomu voglu stojiju i nutri nas samo vlečeju.

Saki den v školu idemo. Dimo dojdemo. Mama i tata nas pitaju: „Kak je bilo? Si dobil kakšno ocjeno?“ Stalno jedno te isto. Deni prejdejo, mesec za mesecom ide i leto se obrne, a nas nišči ne pita kak nam je.

Morem vam reći da nam je ne tak lepo kak vi mislite. Kakšo mi budućnost imamo? Kaj nam denešji svet nudi? Nikšega izbora nemamo. Somi se moramo za sebe pobrigati. Školo završiti. Posla si mortik najti, ak uspemo.

Kam of denešji svet vodi? Pitam vas? Što bu mi rekeli? Nišči... nišči, odgovora nema. Poiskal bum ga sam.

Luka Jančec, 8.a

Marijana Lesjak, 7.a

MOLITVA ZA TEBE

Nitko drugi nije kao ti.

Ne misli da u ničijem životu ne postojiš,

da u ničijem srcu ne živiš

da su svi bolji od tebe...jer...

time vrijeđaš Boga.

Njega, koji te stvorio kao svoje čudo.

Njega, koji ti je dao razum da razmišljaš na svoj način,

Njega, koji ti je dao slobodu da upoznaš samoga sebe.

Nikada nemoj težiti za nečim jačim i boljim...jer..

Sve je drugo ništa, slabo i lošije od tebe.

Koliko god ti se netko činio savršenijim od tebe,

Ne možeš postati kao on.

Svatko ima svoje niti, mreže poderane, snove otkinute...

Ali...

Svatko u sebi ima svoj prostor za druge...

i to moraš iskoristiti.

Moraš prihvatići tuđe pogledе, tuđe govore, tuđu sreću, ali...

Ne smiješ težiti da postaneš netko drugi.

Ti si jedinka, kristalna i čista, iz tebe zrači zraka,

Ti si čovjek, djelo Božje, traži i otvori sebe

Jer na taj ćeš način upoznati ljubav bližnjega svoga.

Tko još zna što je važno, a što nije?

Tko još zna odakle dolazi čovjek i kuda ide?

Tko još govori o stvarima pravim?

Tko još traži i nalazi ljubav?

Tko još danas uopće nešto zna?

Antonija Jančec, 7.b

POGLED NA DENEŠJI SVET

Denešji svet? Ne znam dal bi ga gledal s jednim okom ili bi si oči stiskal.

Moja majčika, osemdeset štiri letna žena, z rokom sam moše. Kakši je te denešji svet. Poglednite sam kakšna so deca. Ništ ne posluhneju. Sam pre televiziji sediju, a v kompjuteru vidiju Boga. Ne znaju niti kaj je motika, niti pak kaj je to ljukavec ili šulenka na mleki. Nemaju časa niti čoveka na cesti pozdraviti.

A meni se čini da moja majčika ima i v nečemu praf. Mi, omladina, niti nemamo kam iti, malo se po-družiti. Denes su moderne krčme, štere na sakomu voglu stojiju i nutri nas samo vlečeju.

Saki den v školu idemo. Dimo dojdemo. Mama i tata nas pitaju: „Kak je bilo? Si dobil kakšno ocjeno?“ Stalno jedno te isto. Deni prejdejo, mesec za mesecom ide i leto se obrne, a nas nišči ne pita kak nam je.

Morem vam reći da nam je ne tak lepo kak vi mislite. Kakšo mi budućnost imamo? Kaj nam denešji svet nudi? Nikšega izbora nemamo. Somi se moramo za sebe pobrigati. Školo završiti. Posla si mortik najti, ak uspemo.

Kam of denešji svet vodi? Pitam vas? Što bu mi rekeli? Nišči... nišči, odgovora nema. Poiskal bum ga sam.

Luka Jančec, 8.a

Aleksandar Žužul, 3.b

UŠPAVANKE

Kada počne mjesec sjati,
Dijete mora ići spati.
Mora majčicu poljubiti
I svima laku noć poželjeti.

Lucija Šalamon, 3. b

Ninu, nanu, dijete malo.
Laku noć, maleno moje.
Cijelu noć lijepo snilo,
Lijepo spavaj, laku noć,
laku noć.

Lorena Ivančić, 3.b

Iva Šestan, 3.b

JA SAM MAMINA NAJDRAŽA PJEŠMA

*U svakoj zloči me brani,
dobra je,
kao ptica na grani.
Mene mama jako voli,
a kad sam bolesna
u srcu je boli.
Ja sam mamina zvijezda,
ja sam mamino blago,
ja sam mamina najdraža pješma.*

Rajna Dvanajščak, 6.r

Magdalena Dolenčić, 3.a

V GORICAJ

*Dežđovna, meglena i zlatna,
vu gorice jesen mi je došla.
I tam je kak i sako leto
krej trseki moji požmerjeno prešla.
Za moje gorice to je značilo samo jano.
Taki bo i bratva,
konačno i pri nama.*

*Cekali smo celo božje leto,
da probamo to kaplico
slatko, dišečo i sveto.*

*Makar znam da takša,
jasna i topla,
nebre zanavek biti,
svoju radost pred jeseni
nikak nebrem skriti.*

Kristina Trbojević, 8.b

Aleksandar Barlović, 4.a

Eva Varga, 1.a

Fran Ivan Novak, 1.a

NAŠE NOVOGODIŠNJE ŽELJE

Za svoju obitelj bih željela puno zdravlja, mira i veselja, a za sebe peticu u školi.

Evelin Šoltić 2.a

Ja bih htjela da se moja obitelj slaže i da se ne svađaju. Puno zdravlja mami, tati i sestri.

Paolina Kranjčec 2.a

Ja sam poželio da tati ozdravi ruka, da brat nađe bolji posao, a mama da ima bolju plaću.

Tin Toplek 2.a

Želim da mi matematika ide bolje, da me sestra vodi kamo i ona ide i da brzo odrastem.

Ivana Lesjak, 3.a

Želim imati puno petica, naučiti svirati gitaru i puno se igrati.

Ivana Oršuš, 3.a

Evelin Šoltić, 2.a

U POSJETI DNEVNOM BORAVKU DJEĆE "DR. ANTUN BOGDAN" ČAKOVEC

U našoj je školi održan „Sajam dobrote“ uz božićnu priredbu. Sakupljenim prihodima kupili su se pokloni za polaznike Dnevnog boravka. Prije blagdana predstavnici naše škole uručili su balone i darove štićenicima Doma.

Na samom dolasku u Dom malo sam se plašila i bilo mi ih je žao. Podijelili smo im balone i darove. Otpjevali smo im „Pjesmu svetog Nikole“ i „Kad si sretan“. Jako smo ih razveselili jer najviše od svega vole pjesmu. Zatim su nam njihove tete pokazale sprave kojima se koriste. Učionice su im male, za jednog štićenika i psihologinju. Samo jedan polaznik može progovoriti poneku riječ, ne mogu sami ni zube oprati. Ali oni su sretniji od neke zdrave djece, koja se ljute zbog sitnice.

Poručila bih zdravoj djeci da razmisle o svemu što imaju. Da ne budu tužna zbog ocjene, igračke koju ne mogu imati ili bilo čega sličnog. Neka budu sretna što mogu ići u školu, igrati se sa prijateljima i najvažnije – što su zdrava.

Melani Vurušić, 3.a

STARA DRVENA KUĆA

U jednom malom selu na kraju ulice bila je jedna stara drvena kuća. Bila je jako osamljena i tužna jer su je njeni vlasnici napustili. Oko nje raslo je mnogo drveća. Pored nje nedavno su izgradili novu lijepu kuću. Prozori te kuće su sjali, a njeni su bili razbijeni. Stara kuća joj je zavidjela. Skrivala se iza grmlja da je ne vidi nova. Odjednom je nova kuća zapita: „Zašto se skrivaš, zar sam tako strašna? Možemo biti prijateljice!“ Stara drvena kuća bila je jako sretna, mislila je da će joj se nova kuća rugati zbog njenog izgleda. Tako su one razgovarale i nisu ni primijetile staricu ispred njih. Starica je bila tužna. Stara kuća shvatila je da starica nema dom. Ponudila joj je da živi kod nje. Starica je obnovila kuću i cvjetnjak pa je stara drvena kuća blistala od radosti. Starica je bila jako sretna, naj-sretnija na svijetu. I tako je završila priča o staroj drvenoj kući u kojoj još i danas žive staričina djeca i unuci.

Klara Novak, 4.a

Aleksandar Barlović, 4.a

JESEN U VOĆNJAKU

Dana 23. rujna stigla je jesen u moj voćnjak. Bio sam baš sretan. Donijela je kišovite i maglovite dane. Životinjama je dala razne poslove, a ljudima sve jesenske plodove da ih uberu. Bio sam sretan jer je u moj voćnjak donijela vesele boje i ukusno voće.

Volim jesen jer mogu, kad su kišoviti dani, skakutati po lokvama.

Lovro Tkalčec 2.a

KAD MOJA MAJKA GOVORI

*Kad moja majka govori o meni,
kao da pjeva stihove,
najljepše stihove na svijetu.
A može pjevati još i još.
To je beskrajna pjesma.

Najdraža izreka moje mame je:
"Postoji jedno najljepše dijete na svijetu.
Ima ga svaka majka."*

Aleksandar Filo, 6.r

Na vjeronaučnim susretima:

U Priči o velikoj i maloj djevojčici koju su slušali na satu vjeroučnika, učenici trećih razreda u stvaralačkom izražavanju zapisali su svoje misli:

Nikad se ne bih rugala nikome. Htjela bih da se velika djevojčica igra s malom djevojčicom. **Tea Novak, 3.b**

Da sam veliki dječak, probao bih biti dobar i pazio da ne budem zločest. Dijelio bih sa svima bombone i jabuku. **Patrik Bečić, 3.a**

Želio bih da sam velik i dobar, da lijepo crtam i da imam prijatelje. **Igor Mekovec, 3.b**

Vjeroučenici u krajoliku prepoznaju Božje djelo:

Vidim miran zalazak sunca. U jezeru sunce blista. Oblaci putuju nebom i odvode sunce. **Antonija Jurinec, 5.a**

Život je rijeka koja teče. Oko nje ima puno drveća. U njoj ima životinja. One su slobodne i rade što žele. **Anja Fučec, 5.a**

Slika rijeke podsjeća me na jednu cestu koja vodi do raja, sreće, ljubavi, Boga, radosti... **Lana Sačer, 5.b**

Vidim plavo more. Sunce sije. Pokraj mora je velika šuma u kojoj ima mnogo životinja. Ja volim to lijepo plavo more. **Sanela Jelenić, 5.b**

Započela je zora. Rijeka je između guste šume. Šuma se ogledava u zrcalu rijeke. Oblaci su otkrili sunce koje se divi svom izgledu u rijeci. **Lucija Jančec, 5.b**

Upoznajte časnu Martinu: Osrt sa snimanja dokumentarnog filma o neobičnoj redovnici i sakristijanki

Iz novinarske u filmsku priču

Junakinja naše priče za sebe kaže da voli čitati djela Ive Andrića, zazivati srce Isusovo, gledati Dnevnik i Milijunaša, a na rukama ima neobične tetovaže. Ona je časna Martina, sakristijanka u samostanu sv. Nikole u Čakovcu.

Zahvaljujući učenicima III. OŠ Čakovec koji su intervjuirali časnu Martinu, rodila se ideja da ju i mi upoznamo. Jednostavna i iskrena, vesela i pričljiva, otvorila je vrata svoga srca i ispričala dirljivu priču. Na dan snimanja časna Martina dočekala nas je s velikim osmijehom na licu. Nije se bojala kamera i bez ikakve treme odgovarala na sva naša pitanja.

Njezino krsno ime je Manda Drađičević, rođena je u Bosni u selu Goličica, općina Žepče. U mnogobrojnoj obitelji od devetero djece, ona je bila sedma po redu. Siromašno i teško djetinjstvo, bez kruha u ruci, ali s molitvom na usnama, jedanaesteročlana obitelj živi svoje dane. Časna Martina puno nam je pričala o svojim roditeljima, no nas je najviše zanimalo što znače i kako su nastale tetovaže na njezinoj desnoj i lijevoj ruci. Tetovaže je dobila kada je imala šest godina i za njih tvrdi da imaju korijenje i jednu obrambenu moć. Na desnoj ruci nosi tetovažu svog krsnog imena Manda, a na lijevoj ruci znak križa. Tetovažu ruku i nogu ima povijesnu vrijednost iz turskih vremena. Poznato je da su Turci htjeli islamsizirati čitavu Europu pa su odvodili bosanske djevojke u svoje hareme. No, naš narod se dosjetio kako će se oduprijeti Turcima, stoga su svojoj djeci počeli stavljati kršćanske znakove po tijelu. Te su tetovaže značile znak opstanka kršćanskih djevojaka u Bosni. Kao mala djevojčica gledala je kako se tetovaže rade na prstima, na čelu, pod vratom i njoj se to jako svidjelo. Kada je pitala majku za dopuštenje, ona je to dozvolila. U selu je tetovaže radila jedna djevojka, zvala se Ljuba. Kad je gorjela pe-

trolejka, na njoj se skupljala čađ, crnilo tj. prah koji se zamjesio s vodom. Koristilo se kokoškino pero i crtalo se ono što se željelo tetovirati. Uzela se oštra igla, zategla bi se koža na ruci pa bi se počelo bocati. Nakon toga čistom bi se krpom zamotala ruka i tjedan dana ništa se ne bi diralo. Takve se tetovaže više nisu mogle skinuti. Međutim, imale su jednu svoju higijenu i nikada se ništa nije inficiralo. Radile su se isključivo u rano proljeće, oko 19. ožujka, za blagdana Svetog Josipa, tri dana prije i tri dana poslije (ta osmina), kada nije bilo vruće. Danas svoje tetovaže pono-

Dio filmske ekipa sa sestrom Martinom

sno pokazuje svima, ali kad djeca vide tetovaže i požele se tetovirati, tad im časna Martina ispriča svoju povijesnu priču. Otac i majka, jednostavni i pobožni ljudi, odgajali su svoju djecu u radu i obavezama. Sve što je naučila, naučila je kroz igru. U dugim zimskim večerima sjedila je s mamom kraj tople peći i naučila tkati. Njezin je otac bio pismen čovjek, a majka nepismena jer

žene u Bosni u to vrijeme nisu isle u školu. Njezina je majka imala ljudske i kršćanske vrijednosti i u tom duhu je djecu odgajala. U sebi je nosila pedagogiju i psihologiju jer je toliko djece u kući trebalo na neki način odgajati i zaposliti. U kući nikada dosta kruha, ali i to malo dijelilo se sa siromašnom rođakinjom preko puta, koja je imala puno djece, jer važno je bilo darivati. Svakodnevno pješačenje od 5 km do škole, mala pločica i napisana tablica množenja, znala je biti obrisana naletom kiše, a kod kuće im nije imao tko pokazati. Nije bilo čak ni struje... Poziv za časnu osjetila je u petom razredu. Njezin je otac bio jako pobožan, u kući se puno molilo, dva puta dnevno, nedjeljom se islo u crkvu. Zaređenje je bilo svečano, ali jednostavno i siromašno, kao i sve do tada u njezinu životu. U slobodno vrijeme čita, radi ručni rad, pročitala je sva djela Ive Andrića. Sklonost napisanoj riječi naslijedila je od oca koji je jako puno čitao. Voli pogledati Dnevnik i Milijunaša, prati folklor, kad joj je teško zaziva Srce Isusovo, srce blago i ponizno, voli biti u kontaktu s vjernicima... Osobito puno vremena daruje mladima, razumije njihove potrebe i posvećuje se njima.

Nakon završenog snimanja, napuštamo crkvu sv. Nikole. Na samom izlazu zaustavljaju nas ljudi i raspituju se koga snimamo. Čuvši za časnu Martinu, sami su zaželjeli nešto o njoj reći. Ona je zasigurno jedna dobra duša koju vjernici vole i imaju potrebe podijeliti svoje probleme s njom. Dive se njenom načinu uređenja crkve, osobito cvjetnih aranžmana. Dok sjedajući u auto sređujemo svoje dojmove, prati nas milo lice časne Martine i njezin topao glas koji blago i ponizno kaže: *Da mogu ponovo birati, opet bih postala časna sestra...*

Iva Tkalčec, 7.a

Nek se čuje i naš glas: Trinaestogodišnjaci su dovoljno veliki da više ne budu mali. Oni su javno komentirali i imaju pravo na svoj glas, svoje razmišljanje na svoj:

Komentar bez komentara

Biti dječak – mislite li da je lako?

Biti dječak nije lako! Ako si još najstarije dijete u obitelji, onda ti roditelji stalno prigovaraju. Za sve si ti kriv. Kad mlađi brat ili sestra učine nešto, a ti si u blizini... Odgovor je jednostavan... kriv si. I kad pokušam objasniti, mama i tata kažu: Ma, pogledaj koliko si stariji! Jedino nas brane bake i djedovi.

Filip Ružić, 7.a

Mi, dječaci, prepusteni smo sami sebi. Ako u školi dobijemo jedinicu, kod kuće na nas viču da nismo dobro naučili, a kad se to dogodi djevojčica-ma, one moraju samo malo zaplakati pred roditeljima i pustiti koju suzu pa ih se odmah tješi, bodri i govori da će sve biti u redu.

Benjamin Hamer, 7.a

Ah, ta lektira!

Uvijek kad treba čitati lektiru, oslobodim jedan vikend. U subotu čitam, a u nedjelju pišem. Najugodnije mi je leći na krevet i čitati lektiru. Nakon čitanja treba bilježiti tijek događanja, pa uz pomoć kompozicije događanja i napisati lektiru. To je većini učenika teško jer jedva pročitaju lektiru, a kad pročitano treba staviti na papir tada nastaju problemi. Treba se jednostavno više potruditi.

Neven Višnjić, 7.a

Neki učenici, koji znaju dobro lagati, na satu se izvlače da nisu imali knjigu, a uopće ju nisu pročitali. Drugi, kojima se ne da čitati, dosaduju i mole druge učenike da im posude lektiru pa onda prepišu. Takvo prepisivanje je loše jer se iz toga ne može ništa naučiti.

Nikola Habijan, 7.a

Biti djevojčica – mislite li da je lako?

Dječaci uvijek govore da nama svi popuštaju. No, to nije istina. Oni su ljubomorni na djevojčice pa su zato i tako dosadni. Mi imamo svoje probleme i potrebe da idemo u šoping, tamo ostajemo dva sata jer smo jako izbirljive i sve nam mora dobro stajati. Zaljubljujemo se u starije dječake i često puta ne znamo što točno osjećamo. Sve nas smeta i od muhe radimo slona. Sve mora biti kako treba da bismo bile potpuno zadovoljne. Tako je bilo pa će i tako ostati. To su razlozi zašto je teže biti djevojčica nego dječak.

Marta Žvorc, 7.a

Svaka riječ nam smeta, raspoloženja nam se svako malo mijenjaju. S trinaest godina počinju prve ljubavi koje znaju biti bolne. Pubertetljama nije lako jer njima je škola kao zatvor, a zadaće kao zapovijedi te zbog toga većina učenika i ne piše zadaće, samo da se osvete učiteljima.

Helena Zdolec, 7.b

Kome treba zaključavanje učionica?

Vijest koja se proteže od početka školske godine jest zaključavanje učionica. Sazivaju se posebni roditeljski sastanci, dogовори, sastavljuju se anketе, postavljaju raznorazna pitanja, ali i odgovori. Neki su za, a neki protiv. Ža-

losno je što neka djeca nisu svjesna svojih postupaka, svojeg ružnog, neodgovornog i bezobraznog ponašanja. Sada misle da su frajeri jer rasturaju školu, uništavaju sve što im dođe pod ruku. Možda grubo zvuči, ali ta djeca sigurno neće odrasti i postati odgovorni, mlađi i pravedni ljudi. Bojam se samo i pomisliti kuda ide ovaj svijet. Učitelji koji su prije radili u "staroj školi", ponosni su na ovu školu kakva god ona bila. Znaju cijeniti sve njene ljepote i vrijednosti. Suočili su se s radom u lošim uvjetima, ali uvijek su bili složni i rad im je bio na prvom mjestu, voljeli su surađivati s učenicima, a učenici su željeli svojim znanjem pokazati da njihova škola vrijedi bez obzira na to što je stara. Danas to baš i nije tako, u "novoj školi" imamo dobre stvari, a i one loše. Najveći nam je problem nasilje i uništavanje školske imovine. Učiteljsko vijeće je donijelo odluku o zaključavanju učionica, ali ni to nije dugo trajalo. Učenici koji žele nastaviti s lošim ponašanjem izborili su se za to s izgovorom, da ako sjede pred učionicom, ne stignu se pripremiti za nastavu, odnosno ne stignu prepisati domaće zadaće. Pitam se samo jedno, gdje su sada ti učenici koji trebaju vremena da se pripreme za nastavu? Luduju i vrše nasilje nad ostalim učenicima! Drugi put, kada želiš nešto potrgati i uništiti, dobro razmisli o tome i o svojim postupcima, jer ovu školu pohađat će tvoja djeca, unuci i praunuci. Ako ti to ništa ne znači, onda se stvarno zapijat kuda vodi tvoj život. Ne bih se čudila da jednom u životu na naslovnicu nekog časopisa ugledam ime i sliku jednog od svojih školskih kolega, jer ako već sada imaju sklonosti prema nasilju, stvarno ne znam kako će to završiti.

Antonija Jančec, 7.b

Dječji forum "Ivančica" uključio se u veliku sretnu obitelj

Učimo o dječjim pravima i obavezama

Naš Dječji forum djeluje kao izvannastavna aktivnost, a materijalnu potporu daje nam Grad Čakovec, priatelj djece. Jedna od važnijih aktivnosti tijekom 2009. bila je kandidatura za dječeg gradonačelnika, gdje je naš forum zastupala Stela Taradi. Predstavila je našu školu i iznijela aktivnosti kojima bi se kao gradonačelnica bavila.

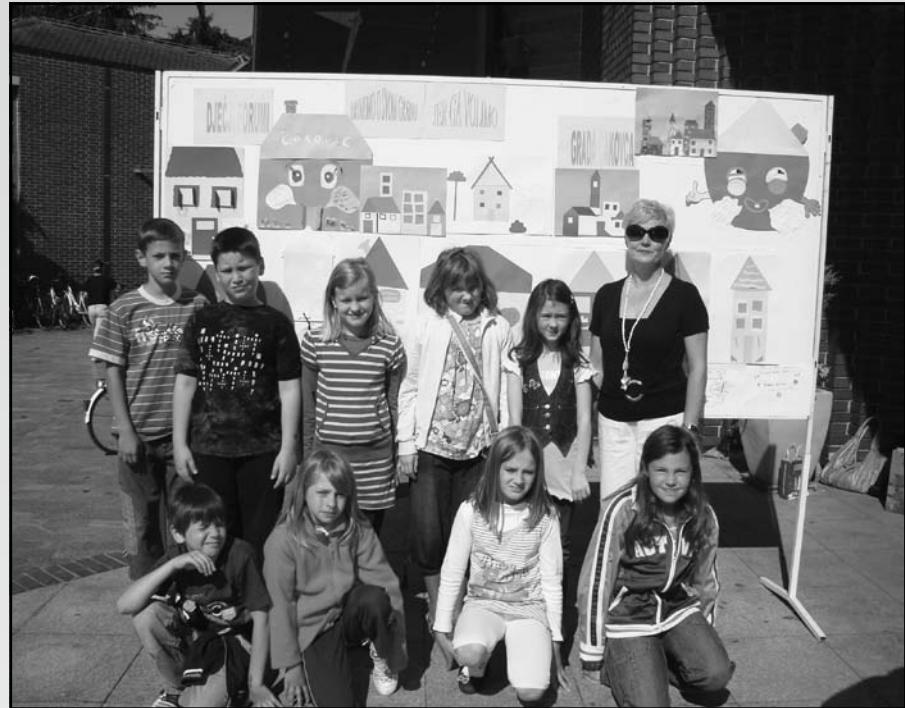
Tijekom godine bili smo vrlo aktivni. Sudjelovali smo na radio-nicama u Požegi gdje se održavao susret dječjih foruma. Svojim ra-

ŠTO JE DJEČJI FORUM?

- oblik rada Društva Naša djeca
- upoznavanje djece s pravima djeteta na njima razumljiv i zanimljiv način
- poticaj djeci da i ona pridonoze ostvarivanju prava djece, prvenstveno u lokalnoj zajednici, ali i širim razmjerima
- spoj znanja, igre i istraživanja, te razvijanja novih sposobnosti i društvene afirmacije djece

dovima uljepšali smo Dječji odjel Županijske bolnice za Valentinovo i Uskrs, uz Dan grada Čakovca pisali smo i dijelili poruke gradskim vijećnicima, postavili smo sandučić za poruke odraslima u našoj školi.

U rujnu smo se uključili u obilježavanje Dana lijepog osmijeha. Naši forumaši izveli su igrokaz "Bajka o Matku koji voli slatko". U Dječjem tjednu u listopadu uz treće i četvrte razrede naše škole sudjelovali smo u Krugu mira i prezentirali poruke, od kojih je

Članovi foruma predstavljaju se štandom u Čakovcu

najvažnija bila: "Odrasli slušajte nas, mi vas trebamo". U mjesecu studenom izrađivali smo plakate na temu "Zdravlje" gdje se željelo skrenuti pozornost na prehranu, ovisnosti, potrebu bavljenja tjelesnim aktivnostima... Poruke i plakate izložili smo na Trgu Republike. Također, na tribini o zdravlju koja se održavala u zgradbi Scheier, dobili smo čast prezentirati nagrađeni film školske Filmske držbine "Japičini zdiganci".

Na prijemu kod župana predstavili smo našu školu i upoznali ga s našim problemima, željama.

U prosincu smo zajedno s lokalnom skupinom bili predstavnici naše škole na Čakolandu. Izložili smo štand na kojem smo prodavali domaće kekse u ukrašenim staklenkama i čestitke. Sav prihod dodali smo onome što je

sakupljeno na "Sajmu dobrote" u našoj školi uoči Božića, na kojem smo također sudjelovali. Sa učenicima viših razreda bili smo gosti u Dnevnom boravku djece "Dr. Anton Bogdan" Čakovec. Upoznali smo štićenike Doma i obećali suradnju, pa se već za Valentinovo spremamo njima u goste.

Kako su članovi našeg foruma svi odreda prije bili članovi dramske družine, mi i dalje rado glumimo. Tako smo tijekom 2009. osim na školskim priredbama sudjelovali i na priredbi za Majčin dan u Štefanu, kao i na božićnoj priredbi KUD-a Katruže i Udruge žena Štefanec.

U ovoj godini čekaju nove radionice o dječjim pravima, djeci u Europi i svijetu, kandidatura za novog dječeg gradonačelnika, ali i mnogo zabave i novih poznanstava.

va s članova dječjih foruma Grada Čakovca, ali i Hrvatske.

Ipak, u svim predstavljanjima života i rada naše škole redovito ističemo našu najveću boljku, ali i najveću želju. Odnosi se to, naravno, na potrebu izgradnje sportske dvorane u OŠ Ivanovec. Za nju znaju svi gradski vijećnici, gradonačelnik i župan. Svaki ih put iznova na to podsjećamo, a u tome ćemo i dalje biti uporni i ustrajni.

Članovi Dječjeg foruma primjećuju probleme u svojem okruženju i žele ih riješiti na svoj, dječji način. Zato se obraćaju onima za koje misle da im u bilo čemu mogu pomoći

Molba djelatnicima policije

Srdačno Vas pozdravljam. Zovem se Iva Bulović, članica sam Dječjeg foruma "Ivančica". U našoj školi ima učenika koji su iz Pribislavca, pa moraju pješice preko pruge. Po mrklome mraku hodaju po neosvijetljenoj cesti bez svjetlećih ozнакa. Zato Vas molimo ako Vam je ostalo kriješnica ili bilo što reflektirajuće da nam nešto pošaljete ili dođete k nama u posjetu u ove predblagdanske dane.

Predstava povodom dana lijepog osmješa

Zahvaljujemo! Učenici Dječjeg foruma "Ivančica" i učiteljica Irena Levačić

Na ovo pismo djelatnici Policijske uprave nisu ostali ravnodušni. Ugostili su nas 14. prosinca 2009. u svojim prostorijama.

Na prijemu kod župana

Posjet Policijskoj upravi međimurskoj

Djelatnici Policije nisu nam mogli doći u posjetu, ali smo zato mi posjetili njih. Kad smo stigli, razgovarali smo o prometu, pitali smo ih o tome kako hvataju lopove, prebrze vozače.

Načelnik nam je pokazao i pištolj kojemu su savinuli cijev da se više ne može koristiti, razgledali smo cijelu Policijsku postaju, dvoranu, motore kojima se služe u radu. Na kraju smo svi dobili poklone. U poklon vrećicama bile su kriješnice, prsluk, kemijske olovke, notezi i svjetla za bicikle.

Bilo nam je jako zanimljivo i poučno. Zahvaljujemo svima koji su nam omogućili ovo druženje

Ivan Črep, 3. a

USUSRET KAZALIŠTU: U varaždinskom HNK odgledali predstavu Zvonimira Baloga "Nećko Svojeglavečko" i ...

Djeca su meni odlična škvaldra

Barbara Rocco, glumicu i redateljicu ne treba posebno predstavljati, budući ju većina trenutno može gledati u serijalu „Najbolje godine“ u kojem je posljednjih nekoliko mjeseci angažirana. Međutim, velika većina mladih se ne sjeća da je ona odrastala u nekad popularnim „Smogovcima“. Barbara je proizašla iz glumačke obitelji, njena je baka Nada Klašterka, majka Nada Rocco... tako da je ona treća generacija glumica u obitelji. Iz rodnog Zagreba preselila je za stalno u varaždinske brege, zbog čega je, barem u početku, bila predmet podsmjeha – kako je ona rođena Zagrepčanka otišla na selo. U privatnom razgovoru rekla je da zbog toga nikad nije požalila jer tek sad, ovdje, diše punim plućima.

Mala novinarska grupa "Tigrići" razgovarala je s glumicom prije gledanja predstave. U samom kazalištu Barbara nas je pozvala na pozornicu, s time da je gledalište bilo dupkom puno malih gledatelja iz raznih škola varaždinskog i međimurskog kraja. Na taj način nam je omogućila da osjetimo svjetla pozornice, ali i nespokojstvo, sram, ali i tremu javnog izlaganja. Nekoliko stotina očiju je bilo uprto u nas, svi su slušali naša pitanja, ali i čuli Barbarine odgovore. Evo što smo saznali...

Zašto ste odlučili postati glumica?

To je užasno teško pitanje. Nekako je to zanimanje u mojoj obitelji tradicija. Meni to nije teško; mama mi je glumica, baka je recitatorica i glumica, ja sam glumica. Nadam se da će moja kći prekinuti tu liniju.

U koliko filmova i kazališnih predstava ste glumili i što više volite, kazalište ili film?

Nisam glumila u previše filmove, ali u predstava glumim puno više, sigurno nekoliko desetina. Možda je i to razlog što kazalište volim puno više. Nekako mi je draže glumiti u kazalištu.

Je li Vam ponekad teško raditi ovaj posao i zašto?

Ponekad je teško, ali ja mislim da je svaki posao ponekad teško raditi. Što mislite, kako je vašim učiteljicama kad ste nemirni, kad ih ne slušate, kad se derete? Mislite da je njima lako? Ha, ha, ha, to je isto nekad teško. A mi probe imamo nekad cijeli dan, a navečer predstavu. Tad si cijeli dan u kazalištu. Bude ti već tako teško pa jedva čekaš da dođeš doma.

Jeste li zbog toga ponekad ljuti i zašto?

Uh, ja znam biti užasno ljuta. Ovdje u gledalištu je moja kćer, ona najbolje zna koliko puta znam

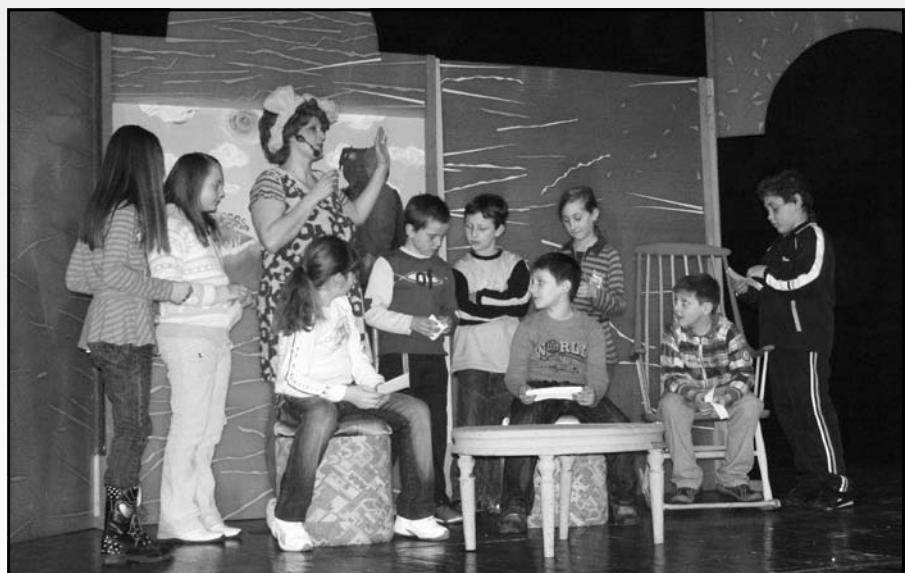
biti ljuta, tko zna zbog čega sve ne.

Kako to da ste postali režiser?

To se dogodilo malo - pomalo. Ne znam, zapravo, kako se to postane. Ja sam studirala za glumicu četiri godine, pa sam prvo glumila, a onda sam, usput, počela i režirati. Sad to kombiniram. Sve je to bavljenje kazalištem, radi se na predstavi i jako, jako je slično.

Koliko je teško raditi na jednoj predstavi?

Predstave se obično rade oko mjesec, dva. Ovisi koliko je teška i zahtjevna. Ovu predstavu ("Nećko Svojeglavečko") smo radili oko mjesec i pol dana. Za neke velike predstave, s puno više gluma-

Naši novinari razgovarali su s glumicom na pozornici

ca koje i dulje traju, potrebno je i puno više vremena.

Kako se pronalazi tekst i je li teško doći do dobrog teksta?

Nekad je stvarno teško. Nekad si zamislis nešto jako lijepo, a ne možeš baš to naći. Zato treba jako puno čitati i onda se nađe.

Tko sve s Vama sudjeluje na predstavi?

Jako puno ljudi. Šaptačica je tu za svaki slučaj ako netko zaboravi tekst. Inspicijent vodi brigu jesu li svi došli i jesu li na svojem mjestu. Brine i o muzici i o svjetlu. Ima pult s mikrofonom i lampicama i on je taj koji tehnički vodi predstavu. Brine da sve štima. Imamo i šminkeru i frizerku. One briju o perikama, frizurama i šminki. Tu su i garderobijeri, a kad se predstava radi, u nju su uključeni i scenografi, kostimografi koji rade lutke, kostime, scenu... Užasno je puno ljudi uključeno u samo jednu predstavu.

Koje predstave ste još režirali i radite li samo predstave za djecu?

Jesam, režirala sam još drugih predstava. Različite. Neke su jako smiješne, a neke su, onako, užasno plačljive. Druge su vesele, za odrasle. Zapravo, ovo mi je prva predstava koju sam režirala isključivo za djecu.

Budući da ćemo mi gledati predstavu "Nečko Svojeglavčko", recite nam zašto ste se odlučili baš za nju?

Ova priča mi se strašno sviđa. Užasno je topla, lijepa i govori o ljubavi. U ovo današnje vrijeme svi nekako zaboravljaju na ljubavl i koliko je užasno važno da se volimo. Svima nam treba ljubavi i pažnje.

Scena iz predstave

Kako ste odabrali glumce za predstavu?

Potencijalni glumci morali su znati pjevati. Budući da moji kolege i lijepo pjevaju i glume, nije baš bilo teško odabrati.

Što Vam se najviše sviđa kad radite s djecom?

S djecom? To da su djeca super. Sve što misle to i vele. Ništa ne mudruju, ništa ne sakriju. Djeca su spontana, normalna, super. Odmah vele i vide što valja, a što ne. Lijepo reagiraju. Djeca su meni odlična škvadra.

Za svoj rad ste, vjerojatno, do sad bili nagrađivani, možete li nam reći kakve nagrade i priznanja ste dobili?

Jesam nešto. Dobila sam nagrade koje svake godine naše Udruženje dramskih umjetnika dijeli. Postoje i festivali, kao Festival glumca u Slavoniji, tamo sam dobila jednu nagradu. Zatim, kad sam radila s Histrionima sam dobila nagradu za Histriona godine.

Dana 27. ožujka bio je Svjetski dan kazališta, kako ste ga obilježili i proslavili?

Nama glumcima taj dan uvijek pošalju poruke koje napišu ljudi koji se bave kazalištem. Jedan čovjek iz dalekog bijelog svijeta, daleke zemlje, napiše nešto o kazalištu, a i netko iz Hrvatske, neki režiser ili glumac također. Te poruke dođu u sva kazališta i na prvoj predstavi koja se taj dan izvodi te se poruke pročitaju. Eto, tako mi obilježavamo taj dan.

Puno smo saznali i o Vama i o Vašem radu, međutim, recite nam, sjećate li se nečeg zbog čega ste možda zažaliti što se bavite ovim poslom?

Zapravo ne. Znate, nekad se čovjek naljuti pa ima loš dan, pa ga nešto iznervira, pa je onda ljut na sve, a i na svoj posao. Ali to je kao nekakva hora koja prođe. Međutim, kad sve zbrojiš i oduzmeš, kazalište je jedna jako lijepa stvar. Jako volim kazalište.

Biolozi naše škole proveli istraživanje čije su rezultate predložili za natjecanje i smotru mladih biologa Hrvatske

Gdje su naše obalne lastavice?

Obalne lastavice (*Riparia Riparia*)

Učionica na otvorenom u neposrednoj prirodi za vrijeme boravka na terenskoj nastavi uvijek je bila izvor znanja koje nam se trajno usjecalo u pamćenje. U takvim prirodnim učionicama svim osjetilima smo kao spužve upijali informacije koje su; zujale, cvrkutale, mirisale i lebdjele zrakom; poskakivale, plivale, gazile, škakljale, ubadale, hladile i tekle vodom; bljeskale se, crnile i prelijevale paletama boja. Upravo na takvoj jednoj terenskoj nastavi iz prirode u ožujku 2008. godine, na području još aktuale šljunčare mineralnih sirovina šljunka i pijeska, Separaciji-Ivanovec, udaljenoj samo 2 kilometra od naše škole, prvi put smo vidjele lastavice koje svoja gnijezda grade u strmim pješčanim stijenama. Plijenile su našu pažnju strelovitim preletima nad površinom vode i preciznim utečavanjima u izbušene rupe na strmim, nepristupačnim, pješčanim stijenama uronjenim u plavetnilo vode. Bile su to obalne lastavice (*Riparia riparia*), objasnila nam je profesorica biologije.

Tog trenutka smo odlučile da će postati tema našeg dugoročnog ekološkog istraživanja.

Iako se naše istraživanje temeljilo na odobravanim i ekološki prihvatljivim metodama koje primjenjuju promatrači ptica ("bird watchers") diljem svijeta i nisu mogle naškoditi njihovom gniježđenju ili ugroziti njihova staništa. O njihovom praćenju i istraživanju obavijestili smo Ministarstvo kulture - Državnu upravu za zaštitu prirode te zatražili suglasnost jer spadaju (temeljem popisa zaštićenih vrsta životinja u Crvenoj knjizi) u skupinu zaštićenih vrsta ptica. **Obalna lastavica ili čađava bregunica (*Riparia riparia*) jedna je od 4 poznate vrste lastavica koja gnijezdi uz rijeke.** Živi u kolonijama gradeći gnijezda u udubljenjima pješčanih stijena. Buši u pješčanim stijenama duboke vodoravne rupe od jednog

do dva metra u kojima polaže 1-3 puta godišnje svoje leglo. Osim na obalama strmih još neutvrđenih korita rijeka, na obroncima stijena, živi na šljkovitim i pješčanim sprudovima, obalama šljunčara, jezera, ribnjaka i raznih kopova. Rasprostranjena je u gotovo cijeloj Europi, osim Islanda, visokih planina Skandinavije i sjevera Rusije. Ubrajamo ju u ptice selice jer u ranu jesen seli zbog nedostatka hrane (raznih kukaca) u Južnu i srednju Ameriku ili u Afriku i Aziju. Vraća se u kasno proljeće na gniježđenje u naše krajeve sa zadivljujućim orijentacijskim sposobnostima pronalaženja mjesta gdje se gnijezdila prošle godine. Uz nju u Europi još gnijezde lastavice pokućarke (*Hirundo rustica*) koje još uvijek, iako znatno prorijedeno u odnosu na prijašnje godine, možemo vidjeti kako gnijezde u gospodarskim zgradama dvorišta Iva-

Bilo je interesantno istraživati

Dio stijene na kojoj gnijezde obalne lastavice na šljunčari Ivanovec

novca i Štefanca, te ostalih naselja Međimurja. Obalna lastavica je dugačka svega 12 cm. Odozgo je zemljano smeđa, na donjoj strani bijela, a ukrašena je pepeljasto-sivo-smeđom poprečnom prugom. Na plitkom, šilastom repu nema bijele boje. Tijelo joj je građeno od širokih prsa, kratkog vrata i plosnate glave, kratkim na kori-jenu širim nego na vrhu kljunom. Ima kratke i slabe noge s malim pandžama. Krila su joj uska i širo-ka. Mužjak i ženka se ne razlikuju bojom. Glasanje joj je piskutavo. Let joj je lepršav. Veoma nisko leti kada hvata razne kukce za pre-hranjivanje, gotovo da dotiče površinu vode krilima. Gnijezdi se od svibnja do kolovoza, nese 3 - 7 bijelih jaja na kojima sjedi 12 - 16 dana. Oba roditelja brinu o malim čučavcima koji napuštaju gnijezdo nakon 16 - 24 dana. **Obalna lastavica ima veliko ekološko značenje u regulaciji prirodne ravnoteže među faunom kukaca kopnenih i vodenih staništa.** Prema istraživanjima ornitologa, Drava je najbo-gatija europska rijeka kolonijama bregunica, obalnih lastavica. **Izvorna, prirodna staništa, pogodne obale za gnijezđenje obalnih lastavica na rijekama Muri i Dravi u Međimurju gotovo su nestale** zbog agresivnog djelovanja ljud-skog faktora na riječne tokove: melioracije, reguliranja rijeka i

kanala i izgradnje hidroelektrana. Njihove stare kolonije u koje se vraćaju, sve lakše i brže nestaju, a nove se rijetko osnivaju. Jedan od razloga drastičnog smanjenja njihovog broja u Europi i Hrvatskoj jesu i sve veće uporabe raznih pe-sticida u poljoprivredi, voćarstvu i vinogradarstvu, osobito u čestim primjerima kada se oni nekon-trolirano koriste na područjima uz rijeke, jezera, kanale i šljunčare gdje se nastanjuju kolonije obal-nih lastavica. Zbog toga šljunčare kao što je Separacija - Ivanovec, životni prostori koje stvara čovjek, postaju važna mesta biološke raznolikosti jer u ekološkom smislu nadomješćuju uništene riječne doline. *"Nigdje drugdje se ne može na tako malo prostora naći toliko mnogo lako dostupnih zanimljivih životinja i biljaka. Zbog toga su šljunčare Eldorado za promatranje prirode i izlete."* (Escher, 1974.).

Cilj nam je bio istražiti koloniju obalnih lastavica (*Riparia riparia*) na staništu šljunčare Separacija - Ivanovec zbog njezine rijetkosti, popularizacije i brige za očuvanjem bioraznolikosti i eko-loške vrijednosti vrste, krajobrazne vrijednosti i jedinstvenosti njenih staništa – obala - stijena za Međimurje, ali i očuvanja prirodnog blaga Hrvatske. Istraživačkim radom željeli smo ustanoviti brojnost kolonije obalnih lastavica na

strmim stijenama depresije šljun-čare, nastale vadenjem šljunka i pi-jeska, upoznati njihovo ponašanje, građu, vezanost za vodena staništa, hranjenje, gnijezđenje, razmnožavanje, brigu za potomstvo, prila-godbe životu u koloniji, povezanost s drugim živim bićima, pripremu za seobu i povratak sa zimovališta. Pokušale smo uočiti glavne probleme na koje nailaze bregunice na obalama šljunčare, a koji bi mogli dovesti do smanjenja broja njenih parova. Svojom prisutnošću na području gnijezđenja kolonije obalnih lastavica, provedenom an-ketom među stanovništvom i ovim radom željeli smo apelirati na važnost ove prorijeđene, gotovo ne-stale zaštićene vrste ptica, važnost njenog održavanja na spomenutoj lokaciji te sprečavanja štetnog utje-caja i ugrožavanja njenog gnijezđe-nja. Također nam je bio cilj ispitati odnos ljudi koji dolaze na šljunčaru prema koloniji bregunica, njenom opstanku te konkretnim mjerama koje su se poduzele i koje bi se još mogle poduzeti u svrhu zaštite ove rijetke vrste ptica u Međimurju.

Osnovna mjera održivosti gnijez-đenja kolonije obalnih lastavica (*Riparia riparia*) na istraživanoj šljunčari Separacija - Ivanovec je zaštita i očuvanje njenog staništa - obalnih stijena šljunčare.

Svoje istraživanje o obalnim lastavicama na Separaciji - Ivanovec proširit ćemo ove godine na istraživanja njihovih staništa u ci-jelom Međimurju. Napravili smo i osnovne pripreme za snimanje dokumentarnog filma "OBALNE LASTAVICE (*Riparia riparia*): GDJE SU NAŠE OBALE?" ko-jeg ćemo snimiti u suradnji s film-skom družinom naše škole

Pripremile:
Dora Lolić i Marija Sabol, 7.r
Mentor: Marija Purić Hranjec,
dipl.ing. biologije

Supkultura koja je zaintrigirala jednu osmašicu:

Zašto ne prihvate 'emo' klince?

Tko i što su zapravo emo djeca? Taj pokret osnovan je, naravno gdje drugdje, nego u Americi. Djevojčice koje nisu upale u navijačke timove i dječaci koji nisu dobili prilike da treniraju za neki dobar tim u sportu, u koji su željeli ući, počeli su se povlačiti sa scene života... Povlačili su se u sebe, smatrali su se ružnima, većinom su komunicirali s ekipom na Netu koja ih je razumjela. Slušali su određene bendove tj. emo bendeve: *Simple plan, Funeral for a friend, The rocket summer, Panic!* i druge koji govore o težini života, tuzi i bolu... Zato je to prevenstveno glazbeni smjer ili supkultura.

Emo klinci su zapravo vrlo dobranamjerne osobe prema drugima, ali ne i prema sebi. Zato emosi kad ih zahvati tuga i "bed" ne mogu podnijeti tu bol u srcu pa imaju vrlo opasne suicidalne misli. Potiskivanje svojih osjećaja je najčešći uzrok suicida, također i zadirkivanje drugih ljudi tj. okoline koja ih ne shvaća ili ih ne želi shvatiti. Pravi emo klinac nikad ne priznaje da je emo. Zašto je to tako? Emo supkultura djeluje poput tajnog bratstva i pripadnost se izražava slušanjem emo i screamo bendova, komuniciranjem preko internetskog portala MyPlace i načinom oblačenja. Boje se odbacivanja okoline koje doživljavaju

dramatičnije nego što zapravo jest. Zadirkivanje okoline najgora je stvar koja vam se može desiti - svi vas tad smatraju čudakom i ludom osobom koja ne voli život i plače te sebi nanosi bol.

Emo klinci imaju specifično oblačenje. To su neizbjegljive tenisice starke s upečatljivim žnirancima na njima i uske crne tzv. mrkva hlače. Prevladava crna odjeća, majice sa imenima bendova, naočale s crnim rubovima, torbice i cipele s uzorkom zebre ili leoparda, bandane ili povezi na zapešćima. Oči su im obavezno u prvom planu, prenaglašene crne šminke, blijadi ten, upečatljivi detalji i naravno frizura: šiške preko lica i neki ultraupečatljivi pramenovi. Život emo klinaca zapravo je nekim ljudima vrlo neshvatljiv, no ne znam zašto. Jer vide život drugaćijim očima, jer imaju izraženije emocije od drugih? Emo klinci su isti kao i svi, samo neshvaćeni i preosjetljivi. Svaka grupica ili supkultura međusobno ne prihvata ostale koji su drugaćiji od njih jer svi imaju neka svoja razmišljanja. Jasno je da pankeri ne idu zajedno s cajkerima i da su neke skupine nespojive s drugima. No, ima grupica koje su vrlo slične pa se međusobno prihvataju, toleriraju. Emeri nisu kod nikoga prihvatići jer ih nitko od njih ne želi prihvatići. Zbog toga se dešavaju otudenje i povlačenje u sebe.

Na kraju ovog svog razmišljanja poručila bih svima: svaka osoba ima posebno i drugaćije razmišljanje o životu i nitko nije savršen. Prihvati svakoga takvog kakav je jer će tada i drugi prihvatići tebe takvog kakav jesi. Ničije razmišljanje nije bezvrijedno, loše ili bolesno jer je to razmišljanje neke osobe koja tako vidi život svojim očima. Ne ocjenjuj osobu samo prema izgledu, već upoznaj drugu stranu te osobe tj. njezinu unutrašnju stranu, srce i dušu!

Anamarija Dolencić, 8.a

ŠTO JOŠ TREBA ZNATI O EMAČIMA...

Emo generacija ili tinejdžerska supkultura nastala je u predgradima velikih američkih gradova, gdje djeca i mladi nemaju mogućnosti za kvalitetno druženje i provodeće slobodnog vremena, nego su osuđeni na svoje sobice u roditeljskoj kući. Emo je glazbeni žanr i masovni tinejdžerski pokret u kojem je naglasak na "otvorenosti prema svojim emocijama, najčešće onim tužnim". Emo klinac život shvaća na iznimno melodramatičan način, najmanji problemi na koje nailazi dobivaju goleme razmjere. Običaježa emo supkulture nisu ništa novo – oni su od prijašnjih uzeli ponešto i uklopili je u novo doba.

Za razliku od tinejdžerskih supkultura koje su agresiju izražavale prema van, kao što su to bili rockeri 60-ih, punkeri 70-ih ili skinheads, emo je tradicionalna tinejdžerska supkultura koja se izražava kroz emocionalnost i miroljubivost, a pubertetsku agresiju često usmjerava prema unutra. Od hipija emo preuzima usmjerenošć prema hipersonzibilnosti i duhovnosti. Od novoromantičara i darkera preuzima modu i crni kič. Od grungera preuzima poziciju društvene izopćenosti. Tako današnja djeca na neki način imitiraju svoje roditelje, pa čak i bake i đedove. Razlika je u tome što glavno obilježje supkulturne više nije glazba već Internet.

Our students had some very interesting experience they want to share:

English page

An english class at the american embassy

We were very happy when our English teacher took us to The American Embassy in Zagreb.

About twenty pupils from our school visited the American Embassy on 12th May 2008. Some parents gave us a lift to Zagreb. Our host was Marija Cvjetnić – Kopljarić, the foreign affairs officer. She arranged all the details for the meeting with Marlene Nice, the American ambassador.

We were asking her many questions: about her career, her family, the duties she performs as the ambassador...

She was born in New Jersey and came from a big family. She has been in Zagreb for two years. Marlene is married and has got three children. She is a journalist. In her profession it is very important to be objective which helped her to become the ambassador. She talked to us about America, American lifestyle, culture as well as the possibility to continue our future education in America.

U posjeti američkoj ambasadi u Zagrebu

She was also in Uruguay and Turkey. She likes Croatia very much and has already been to Dubrovnik, Hvar, Istra and Slavonija.

Before we entered the building, we were greeted and properly checked by guards. The security system is at the top of priorities. We started the tour. The building itself surprised us by its size and the equipment, which is very expensive. For example, the

chairs in the library are six thousand dollars each. At the end we took a photo with the ambassador and returned home happily with a lot of memories and presents. Later we exchanged e-mails and hope to have another meeting, but this time at our school in Ivanovec.

By: Dora Lolić, 7.a, Valerija Posavec, 8.a, Vlatka Tišlarić, 8.a

An unexpected trip to London

My parents' company have new customers in France. In November they went on a business trip. Siniša, the chief manager, and I joined them.

It took us about 17 hours to get there. We were lucky to be there 7

hours earlier than we planned.

After lunch Siniša got an idea to visit London. The idea was funny to my dad, but he stopped laughing when he realized we were very close to London, probably not further than 100 kilometres.

Actually, we were in a small town called Outreau, about 40 km from Calais. Euro tunnel, from Dover to Calais, is the shortest way from the English coast to the French coast. We were driving some 30 minutes through the tunnel to get to Dover. I was thrilled thinking about travelling under the sea. After that we were 80

km from London. Driving on the left was an unusual experience. London is a huge city and the traffic is heavy. Finally we arrived to the centre of the city. I was so happy and excited. I have always dreamed of London.

Then I saw all those famous London sights: Buckingham palace, Big Ben, the House of Parliament, Tower Bridge, Trafalgar Square, Oxford Street and many others.

I will always remember my first trip to London because it came so unexpectedly.

By Sebastian Petek, 7.a

Našu malu zemlju više ne zaobilaze poznati svjetski bendovi, pa godinu za nama možemo nazvati:

Godina velikih koncerata

U2

Irski rokeri održali su dva koncerta na maksimirskom stadionu kojima je prisustvovalo 120 tisuća ljudi iz Hrvatske, ali i okolnih zemalja. Koncerti su dio turneje „360 stupnjeva“ koja je ime dobila po golemoj rotirajućoj pozornici. Slavna irska četvorka: Adam Clayton, Bono Vox, Larry Mullen i The Edge priredila je vrhunski spektakl i promovirala svoj najnoviji album „No Line on the Horizon“, no brojnu su publiku oduševili i svojim nezaobilaznim starijim hitovima.

U2 je bend koji je nastao prije više od 30 godina, točnije 1978. u Dublinu i od tada su prodali više od 140 milijuna nosača zvuka širom svijeta i osvojili više od 20 prestižnih glazbenih nagrada Grammy. Njihove su pjesme prepoznatljive, a tekstovi snažni, kritički usmjereni, govore o problemima njihove Irske ili svijeta. Ljubavnih pjesama su napisali nekoliko, ali onih socijalne tematike ima jako mnogo. Njihova socijalna osjetljivost očituje se i u njihovom humanitarnom radu, oni su veliki borci za ljudska prava i podupiru ekološke akcije. Njihovi su koncerti uvijek glazbeni, ali i vizualni doživljaj jer vole eksperimentirati s novim tehnologijama i uspješno ih uklapaju u svoju izvedbu. Oni su uvijek prvi u nekim stvarima. Tako su 1992. na turneji ZooTV-Tour pozornicu „ukrasili“ mnoštvom ekrana na kojima se vrtjela gomila poruka koje su aludirale na

Ljubitelji svih glazbenih žanrova više ne moraju putovati u bliže ili daljnje europske zemlje kako bi uživali u glazbi svojih omiljenih bendova. Otvorilo se! Oni dolaze u Hrvatsku u velikom broju i održavaju koncerte o kojima smo do nedavno mogli samo sanjati. Tako su u Hrvatskoj u posljednje vrijeme gostovali Backstreet Boys, Beyoncé, Eros Ramazzotti, Simple minds, Tokio hotel, Pet Shop Boys, Elton John, a za ljubitelje klasične jedna od najvećih zvijezda tog žanra u svijetu Jose Carreras. Naše uredništvo osobito je oduševljeno bendom kojeg predstavljamo detaljnije...

moć medija, na jednom koncertu javila su se izravno videolinkom dva čovjeka iz opkoljenog Sarajeva i tisućama ljudi prenijeli šokantne slike i dojmove iz grada pod granatama. Uveli su videozidove, ogromne lukove i metalne konstrukcije najrazličitijih oblika, a posljednji novitet je pomicna pozornica koja se vrti u punom krugu i ima niz svjetlosnih efekata. Ova posljednja putuje svijetom u 110 kamiona, a visoka je 50 metara. Izazivanje autoriteta i apeliranje na zdrav razum svjetskih lidera uvjek je bio dio njihova imidža, a išlo je do te mjere da su na jednom koncertu pokušali nazvati američkog predsjednika ili pak naručiti 50.000

pizza za publiku. Nesreća Sarajeva je Bona pogodila i šokirala pa je 1995. godine napisao pjesmu Miss Sarajevo, a 1997. održaje obećanje dano u vrijeme opsade i U2 održava koncert u Sarajevu na stadionu Koševo. Od tada pa do danas U2 su svirali diljem svijeta, a veliko je zadovoljstvo što su Zagreb čak 2 puta uvrstili u svoj program nastupa i svojim obožavateljima priuštili neponovljiv glazbeno-scenski doživljaj.

No, godina koja počinje također donosi sjajne najave još većeg broja poznatih imena koja će nam doći iz svijeta, ali i domaćih glazbenih voda. Trebamo samo na vrijeme nabaviti karte i uživati...

UGASILA SE ZVJEZDANA PUTANJA KRALJA POPA

Vijest koja je svijetom proletjela poput munje je da je Michael Jackson iznenada preminuo od zatajenja srca u svom domu u Los Angelesu. Dogodilo se to u trenutku kad je najavio svoj povratak na scenu svjetskom turnejom i novim albumom "This is it". Milijuni obožavatelja ostali su šokirani i u nevjericu čekali svaku i najmanju vijest o uzrocima njegove iznenadne smrti. Odmah su krenule i spekulacije o urotama, čak i o lažiranju.

Michael Joseph Jackson je rođen u američkoj saveznoj državi Indiani, 29. kolovoza 1958. godine. Svoju glazbenu karijeru započeo je još kao sedmogodišnji pjevač u grupi The Jackson 5, zajedno sa svojom braćom. Jackson je s punim pravom nosio titulu "kralja popa" jer je njegov album "Thriller" iz 1982. godine najprodavaniji pop album svih vremena.

Tu su još albumi "Off the Wall", "Bad", "Dangerous" i "HIStory" koji su najprodavaniji glazbeni albumi u svijetu. Njegov nevjerljivi talent, karizma, profesionalnost i perfekcionizam ispreplitali su se sa njegovim neobičnim stilom

života i pomalo djetinjastim pogledom na svijet. Bio je kao Petar Pan koji odbija odrasti. Imao je troje djece koja nisu živjela sa svojim majkama, već s njime i oni koji su mu bili bliski, tvrde da je bio izvanredan otac. Bio je veliki humanitarac i ušao je u Guinessovu knjigu rekorda jer je donirao 39 humanitarnih organizacija, više nego ijedna druga osoba.

Bez obzira na kontroverze koje su pratile njegov privatni život (koji gotovo da i nije imao), ostaje činjenica je da je jedan od najvećih glazbenika 20. stoljeća i autor velikog broja hitova koji će zauvijek ostati veliki i inspirativni, a možda će ih i pokušavati kopirati. Ali, Michael Jackson je bio i ostao jedinstven!

BOJAN OBOJAO HRVATSKO NEBO

Cijela je Hrvatska ovog ljeta živjela uz još jedan reality show pod nazivom "Hrvatska traži zvijezdu". To je show u kojem se mnogo mlađih nepoznatih ljudi borilo da izadu iz anonimnosti i budu prepoznati kao glazbeni potencijal te da kao glavnu nagradu potpišu ugovor sa izdavačkom kućom Dallas Records za izdavanje glazbenog albuma. Kako je show odmicao kandidata je bilo sve manje, konkurenčija je bila sve oštija, a žiri u sastavu Tony Četinski, Jelena Radan i Goran Lisica Fox bio je sve nemilosrdniji.

Osmišljen prema formatu "Pop Idol" poznate medijske kuće Fremantle Media, ovaj je show od svojega početka 2001. godine do danas doživio velik uspjeh u Velikoj Britaniji, ali i u Americi, Belgiji, Francuskoj, Nizozemskoj, Njemačkoj i

mногим drugim zemljama.

Ponosni Međimurci bili su na nogama i telefonskim linijama kad je u finale došao, rekli bismo "Napokon!", naše gore list – Bojan Jambrošić. On je u napetom finalu odnio pobjedu nad svojim rock – suparnikom Zoranom Mišićem i dobio zvjezdani status. Kad se prašina slegla, a svjetla RTL-ovog studija ugasila, počeli su nastupi diljem Lijepe naše. Bojan je nastupao u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Dubrovniku, a svom je rodnom gradu Čakovcu poklonio nekoliko dobro posjećenih nastupa. Kako saznajemo, nakon ljetne turneje po Hrvatskoj uslijedio je rad u studiju na snimanju prvog albuma i glazbenih spotova. Bojanu želimo puno sreće u njegovoj tek započetoj karijeri i još puno albuma i nastupa!

Čakovečki idol i neda ... mnogima

**Glazbene vijesti uredila:
Nikol Novak, 6.r**

Božićni sajam u našoj školi

Po prvi puta ove godine, naša škola je odlučila organizirati Božićni sajam pod sloganom Sajam dobrote. Cijela akcija je započela radionicama u kojima su uz učenike i učitelje škole, sudjelovali i roditelji koji su pokazali dobru volju, ali i neiscrpne ideje za različite uratke. Uspješnost akcije očitovala se u praznim štandovima, u ozarenim licima učenika koji su sudjelovali u jednom procesu od početka do kraja i to ne sami, već uz svoje roditelje, što se ne događa često. Međutim, ono što je najuspješnije je činjenica da smo uz uživanje učinili pravu stvar: obradovali smo djecu u ovo vrijeme recesije i štednje. Osmijeh na licu djece kojoj su ti novci bili donirani izbrisat će, barem na trenutak, zabrinutost zbog praznih džepova.

Mala novinarska grupa "Tigrići"

